

# POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

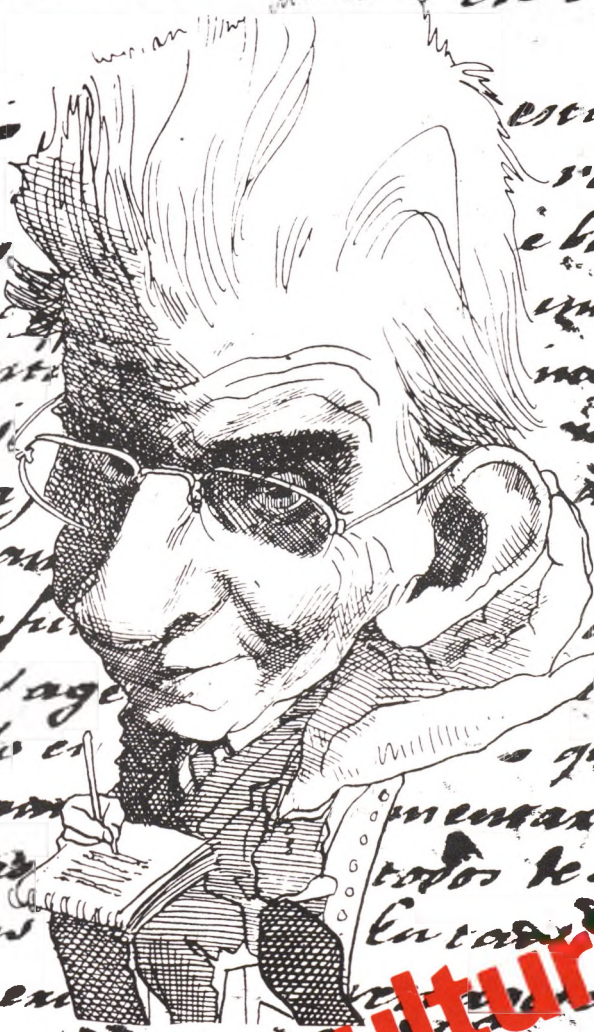
SARRIA - PONT MAJOR

NOVEMBRE 1980

N.º 9

Ajuntament Const. de Sarrià M.F.S.

Si el vecindario  
venido como  
no hace lo bien  
medio y noche  
un caudal, harto  
lo, fácil sería  
ficial que es la  
Vipe Solterad, tou  
itica, y por las fu  
relaciones y en age  
para el tremon lo es  
quien tenga un  
mismas perdidas  
sas que les euan  
nada entras cen



estubiere tan ame  
rones que semar  
i bloqueado robando  
una de poseer al  
mediaciones del Pue  
Danza lo perju  
de lugar de etna  
moral como po  
además de tener  
tan interesantes  
que apenas hay  
mentarse ni aun de sus  
todos de sufrir y vengar  
En cada crítica situación  
reaccion de deplacand  
y lloran en secreto  
perencia de la le  
pocas veces se han mi  
se trata.

judicialmente lo que se  
mucho más engañados por la  
uidad con que por ingravia  
rado hecho semejante a los de  
Ocu como jure, el ch  
subpresidente tiene la satisf  
consuebera y pesará en adelan  
Concencia y responsabilidad ni consecuencia de los  
robo que cometa y  
Drilla de ladrones y  
hecho por suparte todo lo posible para procurar

\* cultura en  
\* joc  
\* un poble  
\* informació  
\* un país  
\* debat  
\* l'esport  
\* opinió  
\* tardor 1980



---

# CAIXA D'ESTALVIS

---

## PROVINCIAL

---

## DE GIRONA

---

\* \* \*

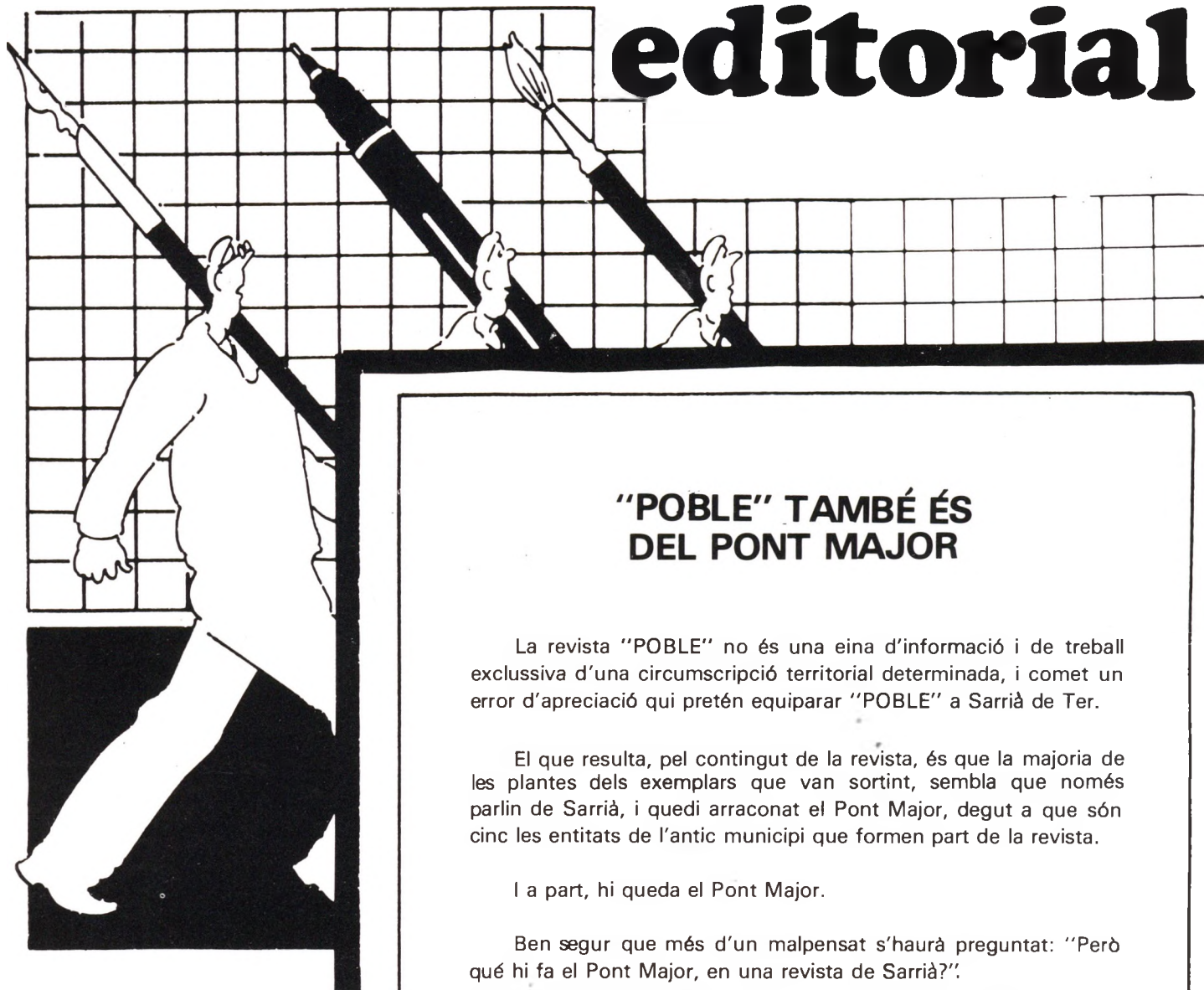
**Agència Urbana PONT MAJOR**

C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

\* \* \*



# editorial



## "POBLE" TAMBÉ ÉS DEL PONT MAJOR

La revista "POBLE" no és una eina d'informació i de treball exclusiva d'una circumscripció territorial determinada, i comet un error d'apreciació qui pretén equiparar "POBLE" a Sarrià de Ter.

El que resulta, pel contingut de la revista, és que la majoria de les plantes dels exemplars que van sortint, sembla que només parlin de Sarrià, i quedi arraconat el Pont Major, degut a que són cinc les entitats de l'antic municipi que formen part de la revista.

I a part, hi queda el Pont Major.

Ben segur que més d'un malpensat s'haurà preguntat: "Però qué hi fa el Pont Major, en una revista de Sarrià?"

Mal plantejament es fan aquestes susceptibles persones, donat que la revista no és una cosa seva, sinó que és de totes les sis entitats que la varen fer i l'estan tirant endavant; elles en responen i els hi pertoca prendre les decisions adients envers els problemes que van sorgint.

El que semblava inicialment una tasca difícil, com és començar una revista i fer-la sortir cada mes, ja està superat. Ara la dificultat està en millorar-la més cada mes i no creure que ja està prou bé el que fem.

Per això, per anar-nos superant, és indispensable comptar amb més gent. Amb gent que es comprometi a passar hores, a cercar temes, a compaginar, a fer títols, a presentar bons treballs. Persones disposades a treballar de valent, amb ganes de fer una tasca continuada i ferma.

Persones, en definitiva, que facin poble, per mitjà de "POBLE", sense fer distincions entre Sarrià i Pont Major, perquè excepció feta d'un, ambdues poblacions tenen exactament els mateixos problemes.



# SUMARI

Editorial .....	Pàg: 3
Sumari .....	Pàg. 4
La política urbanística de Sarrià .....	Pàg. 5 i 6
Quines joguines hem de comprar pels nens .....	Pàg. 7
Informació d'activitats culturals .....	Pàg. 8
El "Bandolerisme" .....	Pàg. 9 i 10
Des de la Plaça de l'Om .....	Pàg. 11
Relacions Pares-Educadors .....	Pàg. 12
Què fem avui? .....	Pàg. 13
Parròquia de Sarrià de Ter .....	Pàg. 14
Plantes de l'àvia: "Els Bolets" .....	Pàg. 15 i 16
Monòleg .....	Pàg. 17
Apertura de las Clases de Adultos .....	Pàg. 18
La Asociación de Vecinos informa .....	Pàg. 19
Pla de l'Horta .....	Pàg. 20
La vergonya no té cara .....	Pàg. 21
Contrapunts .....	Pàg. 22
Esports "PONT MAJOR" .....	Pàg. 25
Handbol .....	Pàg. 26
Esports. U.E.S. ....	Pàg. 27
Notícies U.E.S. - Comentari a la grada .....	Pàg. 28
Bústia de Poble .....	Pàg. 29 i 30



## DIRECCIÓ

Consell d'Edició

## REDACCIÓ

Narcís Casassa  
Fidel Rincón  
Narcís Baix  
Patrici Tixis  
Quim Rodríguez  
Nicolau Pichardo  
Josep Bou  
**Assumpció Vila**  
Josep Brugada  
Maties Martí  
Joan Pallàs

## EDITEN

Unió Esportiva Sarrià  
A.V. Pla de l'Horta  
A.V. Sarrià de Dalt  
A.V. Sarrià de Ter  
A.V. Pont Major  
Consell Municipal de Sarrià.

## COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

## ADMINISTRACIÓ

Juli Masó

## COL.LABORADORS

Frederic Macau  
Quim Pla  
José A. Salmerón  
Encarnación Cano

## COL.LABOREN EN AQUEST NUMERO

Parroquia de Sarrià de Ter

## IMPRESSIÓ

Impremta Pagès  
Tipografia-Offset  
Tel. 42 01 07 - Anglès  
Diposit Legal: Gi. n.º 2--1980

La Revista POBLE, agraeix a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col.laboració.- No es fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors



# La política urbanística de Sarrià

## La suspensió de llicències d'obres : Raons i Solucions

Fa un any vàrem fer públics els trets més grans de la política urbanística que pretenem realitzar. L'esquema presentava un entrellaç de línies d'actuació i de prioritats tendents a corregir la dispersió del poble, la manca de comunicació i la manca de serveis. Posteriorment, un bon nombre d'acords, la confecció dels pressupostos 80 i 81, així com l'arrencada de no pas pocs projectes ens permet l'enfoc amb fermesa de les línies que havíem traçat en un principi.

Però, encara que totes aquestes actuacions hagin estat enteses més o menys fàcilment per la gent que segueix d'aprop l'actuació del Consell, la mesura referent a la suspensió de llicències ha estat la que més problemes ha tingut en quant a la seva comprensió i acceptació es refereix. De bon troç, aquesta mesura ha estat la més impopular que ha pres el Consell i la que més greu ens ha fet de prendre als responsables de la decisió.

Veritablement era tan necessària la suspensió de llicències?

Creiem que sí. Per entendre-ho hem de fer un repàs al desenvolupament històric del creixement de Sarrià.

Sarrià, veient-lo després dels anys 60, creix en un principi formant dos nuclis de població, Sarrià de Dalt i Sarrià de Baix. El primer amb l'antic nucli rural i el grup Paulí Torras a partir de l'any 57. El segon, al llarg de la carretera N-II. Ambdós nuclis presentaven una formació compacte la qual els hi conferia una bona estructura de poble si per això entenem bona facilitat de comunicació i de serveis. Ambdós es desenvolupaven gairebé sense cap directriu urbanística a excepció de les alineacions dels carrers. La creació del desviament de la N-II en el pla va obrir un creixement de l'antic Sarrià de Baix fins la nova carretera. El creixement havia d'ésser important donat el bon moment conjuntural econòmic del poble. Aquest fet va obligar al Consistori a la redacció d'un Pla Parcial que regulés el creixement que començava.

Deixant de banda les arbitrietats i els disbarats que es varen cometre en aquest Pla Parcial, el fet més important en la història urbanística de Sarrià fou la instal·lació de l'Autopista i la consegüent destrucció de la planificació establerta. Aquest fet, ocorregut a principis



dels anys 70, demanava per part de l'Ajuntament una nova creació de Plans Parcial, ara no només en el Firal, sinó també en el Pla de La Rasa, Vinyers i Horta, punts aquests on la demanda de creixement començava a ser molt forta. Aquesta actuació no es va produir, si bé que la nova redacció del Pla General de Girona i aglomeració permetia seguir unes directrius mínimes. Afegint-hi la construcció per part de l'Ajuntament dels pisos de La Rasa i per part d'una promotora els pisos de l'Horta, podem imaginar en quin desastre hem crescut en aquests darrers 10 anys. En aquest moment, els pressupostos no tenien la suficient capacitat, ni el Consistori la suficient gestió per a poder fer front a la manca de serveis que generava l'accelerat creixement.

Tots aquests fets, desgraciats per la història de Sarrià, acumulats durant més de 10 anys, han configurat les següents conseqüències:

- \* Manca de directrius urbanístiques: l'únic Pla Parcial existent és el del Firal, trossejat per l'Autopista i en franca contradicció amb el Pla General.
- \* Creixement a l'arbitri conjuntural de l'antic Consistori, sense seguir cap lògica, ni de creixement ni de possibilitat d'instal·lació de serveis.

- \* Intervenció gairebé monopolística d'un arquitecte.
- \* Manca de serveis mínims com són aigua potable i clavagueres a un bon sector de Sarrià.

- \* Manca de comunicacions entre els diferents sectors.

- \* Dispersió total de la població amb les conseqüències que això comporta quan a encariment de la instal·lació de serveis i a realització del poble.

Davant aquest panorama, agreujat encara per la mala instal·lació urbanística de la indústria de la qual no parlarem, la nostra intervenció havia d'arranjar en la mesura que fos possible, l'estructura de Sarrià. A més, el camí elegit havia de representar els menors costos possibles per al poble (paralització de la construcció) i s'havia de fer amb la màxima rapidesa possible.

El camí elegit amb el que ens sentim plenament identificats, creiem que és encertat si avui repassem d'un any ençà:

- \* Paralització del creixement en les zones de màxim desordre des de l'inici (La Rasa, Vinyers, Horta).
- \* Dotació dels serveis mínims en els sectors on manquen.
- \* Dotació de noves comunicacions i arranjamant de les actuals.
- \* Realització dels elements de planificació urbanística.

Més tard adoptarem altres mesures complementàries derivades de la confecció del catàleg de protecció dels elements d'interès històric-local i altres derivades de la gestió que hem portat.

En aquests moments, un any després d'arrencar aquest programa, podem dir que un bon nombre de projectes dirigits a resoldre les manques de serveis estan a punt d'execució. Així mateix, l'adaptació i modificació del Pla General ens donarà els elements legals suficients i les mesures necessàries per a poder descongelar la paralització de les llicències d'obres en els Vinyers i La Rasa.



Aquesta adaptació, que es farà vigent a primers de l'any 81, ens donarà les directrius suficients per a poder desenvolupar amb rigor el Firal, els Vinyers i La Rasa i preveu el sector de creixement per als propers 8 anys, així com els espais destinats a equipaments d'interès social.

En propers mesos hem de veure els fruits d'una política urbanística ferma, coherent i planificada en la qual el Consell hi ha posat tota la seva fe i treball. Sabem que l'inici de tota aquesta política no era fàcil prendre-la i que couria a molta gent. Esperem a partir d'aquest moment hom pugui apreciar la correcció efectuada.

Realitats en els propers mesos.

JOAN VILA

BAR-RESTAURANT

# CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA



# Quines JOGUINES hem de comprar pels NENS?

És un fet evident la compra de joguines pels nens. De vegades aprofitant un "cumpleany" o pels Reis...un dia qualsevol. I això és molt bo; però sovint només ens guiem pel que ens diuen a la TV; immersos en els adjectius que configuren la joguina, per cert, cada vegada més detallats.

M'agradaria, doncs, esmentar certes característiques, que no seran cap recepta, però que poden ésser útils.

Abans de tot, aclarir una opinió molt estesa segons la qual el joc seria una mer distracció, sinó dir que amb el joc s'exerceix una activitat directament lligada al creixement de la seva personalitat; i podríem omplir moltes pàgines sobre les característiques del joc, el paper de l'adult, etc.

No es concedeix al joc el veritable lloc que es mereix: com un dels mitjans més eficaços per a educar el nen.

La primera consideració serà, doncs, que abans de comprar cap joguina, hauríem de conèixer el nen, saber del seu desenvolupament... i així podem dir que **LES JOGUINES HAN D'ESTAR EN FUNCIO DE LES NECESSITATS QUE TÉ EL NEN EN EL SEU DESENVOLUPAMENT FÍSIC (1), SOCIAL (2), MENTAL (3) I EMOCIONAL (4).**

1.— Desenvolupament físic: jocs que afavoreixen el desenvolupament muscular, la percepció manual, la coordinació visuo-motriu, l'habilitat

manual, (pilotes de diverses mides, fortes, fluïxes. Tobogan, bicicletes, rotllanes, cordes, instruments musicals...).

2.— Desenvolupament social: per l'adaptació de l'ambient social, calen jocs que afavoreixin el llenguatge, l'expressió, l'aprenentatge, (telèfon, material per a pintar, per fer murals, tisores, cartolines, caixa d'eines, èstres de cuina, jocs reunits, dominó, oca, parxis...).

3.— Desenvolupament mental: jocs que afavoreixin la creativitat, la imaginació, el raonament, la coordinació espai-temps, (trencaclosques, plastilina, fang, mecanos, per construcció de figures geomètriques, trelles, blocs lògics, lletres i números...).

4.— Desenvolupament emocional. L'ocupació és font de felicitat pel nen. Tota bona joguina pot ajudar al desenvolupament emocional. Per això permeteu que esmenti algunes qualitats que crec haurien de trobar-se en les joguines:

4.1 Sòlides i de duració. El nen sofreix quan se li trenca la joguina, ja que havia entrat a formar part del seu món.

4.2. Que ofereixin diverses possibilitats d'ús.

4.3. Han d'ésser senzilles. Una excessiva complexitat ofegará la creativitat. La causa freqüent de què un nen no vulgui o destrueixi una joguina és la frustració que li produeix el que sigui massa complicada o massa simple per a ell.

4.4. Que siguin reproduccions realistes.

4.5. Joguines variades i diferents, però no excessives. L'abundància pot fer perdre l'il·lusió i originar rebuig.

4.6. Que siguin estètiques. Colors agradables.

4.7. Higieniques. Que es puguin rentar. Sense materials tòxics.

4.8. Fàcils de reparar.

A totes aquestes consideracions, voldria afegir quelcom sobre la joguina bèl·lica:

Sabem que un 85% dels nens demanen aquest tipus de joguines (pistoles, metralletes amb tot detall —llum, fressa—, tanquetes, avions de guerra, policies, indis i vaquers...) i això és degut a què a través del joc, el nen interioritza i fa seus els comportaments socials, que molt bé ens ensenya la TV, a on sempre hi ha els "bons" i els "dolents", o bé el guerrer valent —això va pels nens—, o bé la mareta tendra, submissa i elegant —això anirà per les nenes—.

Estem perpetuant el sistema social de violència, de competició i de maxisme.

Les joguines de guerra no ajuden al nen a descobrir la realitat, sinó que amaguen la veritable causa de tota la violència social: que és la injustícia, l'opressió, l'afany de poder.

QUIM RODRÍGUEZ I VIDAL  
Conseller de Cultura



# Informació d'activitats culturals

## II CONCURS DE PESSEBRES Sarrià de Ter, Nadal 1980

- 1.— Apuntar-vos com a màxim fins el 23 de desembre. (A les oficines Municipals de Sarrià).
- 2.— El jurat passarà a valorar cada pessebre el dia 24 de desembre. (El formarà un vocal de cada Associació i el Conseller de Cultura del Consell Municipal).
- 3.— Criteris de valoració:
  - 1) — Originalitat-creativitat.
  - 2) — Treball.
  - 3) — Nivell artístic.
- 4.— Es comunicarà el resultat als guanyadors.

### NOTA:

*Per apuntar-vos cal especificar nom i cognoms, adreça i edat del participant.*

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ  
Comissió de Cultura

## I CONCURS DE FOTOGRAFIA SARRIÀ DE TER

### Bases:

- 1.— Tema lliure.
- 2.— Format i tamany lliures.
- 3.— Plaç de lliurament: 28 febrer de 1981/Oficines Municipals de Sarrià.
- 4.— Classificació: Blanc i negre i color.
- 5.— No hi ha límit d'edat.
- 6.— Valoració: Originalitat i nivell tècnic i artístic.

### NOTA:

*S'exposaran durant el Mes Cultural de Sarrià (Març 1981). Podran recollir-se a partir de l'1 d'abril.*

*Es valoraran també les fotografies antigues que es presentin.*

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ  
Comissió de Cultura

# DYSMO

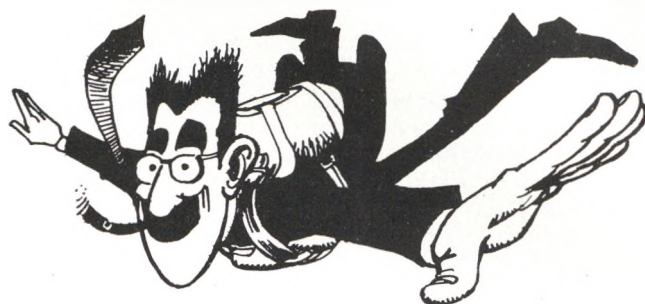
DISTRIBUCIÓ I SERVEI DE MÀQUINES D'OFICINA

### VENDA I REPARACIÓ DE:

- \* Màquines d'escriure
- \* Calculadores
- \* Foto copiadors
- \* Multo copites
- \* Registradors

Carme, 18 - Tel. 21 48 44

GIRONA



## II CONCURS LITERARI - SARRIÀ 1981

### Bases:

- 1.— Tema lliure.
- 2.— Llengua catalana.
- 3.— Categories:

- a) Infantil (fins 14 anys).
- b) Juvenil (de 14-18 anys).
- c) Senior (A partir de 18 anys).

- Plaç de presentació: fins el 30 de Març 1981.
- S'admeten tot tipus de gèneres.

*Els guanyadors es donaran a conèixer el 23 d'abril, diada de Sant Jordi, a la Biblioteca Municipal.*

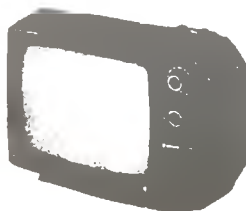
CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ  
Comissió de Cultura

## Electrodomèstics

# LLUÍS RIBAS

- \* ELECTRODOMÈSTICS
- \* OBJECTES DE REGAL
- \* JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07  
SARRIÀ DE TER





# Un cas de complicitat amb el "bandolerisme" del segle XIX, a Sarrià

El bandolerisme ha estat un fenomen social que ha arrelat per tot el Principat de Catalunya i altres contrades durant molt de temps. El fet del bandolerisme ha estat en el decurs de la història: "L'expressió del malestar econòmic i social, amb implicacions sovint polítiques, religioses i fins i tot ètniques, motivat fonamentalment per la misèria dels humils i en relació inversa amb les possibilitats dels estats en funció de l'ordre públic" (1)

El bandolerisme, com a fet social accentuat, tingué una gran incidència en el nostre país entre els segles XVI i XVII, però s'anà més o menys perpetuant, com veurem, en segles posteriors.

Al segle XIX, arran de la Guerra del Francès, a les muntanyes de les nostres comarques es donaren casos aïllats de rivalitats tradicionals i de bandolerisme. En ple segle XIX, en els ambients rurals de les nostres viles aparegueren fenòmens com el dels TRABUCAIRES i les lluites entre classes rivals que conduïren a la lluita armada, als saquejos i als robatoris.

L'any 1840 fan aparició els "trabucaires", anomenats així a causa de l'arma que portaven i eren especialistes en segrestos (2).

Cap a l'any 1840, a Sarrià tenim notícia manuscrita d'un cas de complicitat entre un veí de la nostra població i un grup de bandolers que es dedicaren a saquejar la població. En aquesta meitat del segle dinovè, els ultratges, robatoris i assassinats eren freqüentíssims.

A Sarrià, el cas de complicitat d'una veïna del poble, Anna Xifre, amb un grup de rebels, fou motiu d'alarma pel consistori sarrianenc i pels veïns, els quals denunciaren l'esmentada complicitat al Cap Superior Polític de la Província. En un text que hem trobat en el nostre arxiu, enmig de la paperassa del segle XIX, hi ha una declaració, manuscrita feta per la gent del poble i dirigida a l'autoritat competent, la qual posa de

manifest el greuge que suposava per la població la complicitat de l'esmentada persona Anna Xifre.

El text en qüestió comença donant-nos notícia dels fets de robatori que es contemplaren a Sarrià pels vols del març de 1840.

El text (en castellà), comença així:

*"Si el vecindario de este lugar no estuviese tan amenazado como se halla de los ladrones que semanas hace lo tiene poco menos que bloqueado robando de día y de noche a cuantos tienen forma de poseer algún caudal, hasta las inmediaciones del pueblo, fácil sería justificar hasta la evidencia, lo perjudicial que es la permanencia en este lugar de Anna Xifre (soltera), tanto por su conducta moral como política, y por las fundadas sospechas además de tener relaciones en agente, de personas detestables".*

Per tal complicitat i per tals fets de participació i de relació amb els rebels; d'Anna Xifre, l'Ajuntament de Sarrià va prendre cartes en l'assumpte, i de tal manera en denuncià les sospites de complicitat:

*"... Sea como fuere, el Ayuntamiento y con particularidad su Presidente, tienen la satisfacción de haber cumplido con su deber. Ya no pesará sobre él ni los concejales la responsabilidad ni consecuencias de los robos que cometa y asesinatos que perpetrarse una cuadrilla de ladrones demasiado conocida".*

En definitiva, el que el poble de Sarrià i el seu Consistori van denunciar el 3 de març de 1840 fou precisament la complicitat d'Anna Xifre amb el grup de lladres i saquejadors. Lladres que possiblement foren un grup de "trabucaires" o de "bandolers", donat que el text ens hi fa pensar i concretament parla textualment: d'una "cuadrilla de ladrones demasiado conocida".

Anem a dir, doncs, que d'alguna manera aquesta dona va tenir certa complicitat amb una mena de terroristes de tipus local, els trabucaires o bandolers.

Aquesta complicitat es va descobrir en el poble de Sarrià arran del permís que aquesta va sol·licitar de l'Ajuntament, per tal d'adquirir armament:



"Para ésto había pedido permiso, para poder proveerse de algunas escopetas, sin embargo de ser estas armas tan desproporcionadas a los trabucos y puñales que tienen los malvados, se descubrió la verdad de que en este término y unas comarcas muy limitadas, sea poco menos que la continua residencia de unos bandidos."

El manuscrit ens dóna compte també dels robatoris i assassinats que van tenir lloc en el mateix terme municipal de Sarrià i en les rodalies del nostre municipi. El text ens ho explicita així:

"... que por una fatalidad inexplicable vayan siempre de aumento aquí las desgracias, tanto que los robos son frequentísimos, y en el periodo de 8 a 10 días se han hallado a pocas horas de distancia dos hombres muertos y hecados en derrumbaderos, uno en mi pueblo y otro en otro, sin ser ninguno de ellos conocido, pudiéndose muy bien informar (del) ultraje y circunstancias que ambos han sido víctimas de los malvados".

Així doncs, el poble de Sarrià alarmat per tots aquests esdeveniments, en done compte a les autoritats competents. L'esmentada complicitat en tots aquests afers i amb el bàndol de rebels, d'Anna Xifre, va motivar la seva detenció. El personatge, "que tanto por su conducta moral, como política, con sospechas además de ser agente o a la menos de tener relaciones con los rebeldes", li fou confinada una sentència d'emprisonament a la presó de Sant Martí (3). Aquestes mesures van ser preses per tal d'evitar "los males que reporta su residencia en Sarrià". (4)

D'aquesta manera es dona fi a la participació i a la col·laboració d'Anna Xifre amb el grup de bandolers o trabucaires.

El cas que hem intentat d'esbrinar, pot ésser ben bé un cas típic de complicitat amb els "bandolers" per part de sectors de la població que moltes vegades els hi donaren suport. El cas d'Anna Xifre va tenir com a teló de fons i d'actuació el poble sarrianenc. No és d'estranyar que un cas com el que hem contat es produís, donat que al segle XIX, després de la Guerra del Francès (5) i amb les posteriors Guerres Carlines, els fenòmens de bandolerisme van proliferar.

Les bandes de bandolers actuaren per les nostres terres fins la consolidació del cos de la Guàrdia Civil (1844); es tractava senzillament de bandes armades de "trabucaires",

Ayuntamiento de Sarrià M. T. S.

Si el vecindario de este lugar no escubiene tan a menudo como se halla de los ladrones que semanahace, lo tienen poco menos que bloqueado, robando de dia y noche a cuantos tienen fama de pueros, a la guisa de audaces, hasta en las mismas inmediaciones del Pico: No fácil sería justificar hasta la evidencia, la persona que es la permanente en este lugar de esta República, como por su conducta moral como política, y por las fundadas sospechas además de tener relaciones íntimas, se personan tan desahogada; pero el tema lo enmudece, de modo que apenas hay quien tenga ánimo para lamentarse ni aun de sus mismas predichas, temerosos estos de sufrir las venganzas que les sean cometidas. En caso de estas situaciones nada extraño sería que restringieran de declarar judicialmente lo que saben bien y lloran en silencio, mucho mas desengañados por la experiencia de la realidad con que por desgracia no pocas veces se han mirado hechos semejantes a los de que se trata.

Sea como fuere, el Ayuntamiento y con particularidad su Regidor, tienen la satisfacción de haber cumplido con su deber. Ya no para en adelante sobre el ni los consejos de la irresponsabilidad ni consecuencias de los robos que cometen y asesinatos que perpetran, uno con Dilecto de ladrones demandado convida, pues sea hecho por supuesto todo lo posible para procurar su extirpación aunque fuere con oposición de sus vecinos, para que no se repitan a la vez de que estos, por lo que se ha de temer y una comarca muy limitada sea presionada si de alguna que la continua residencia de unos bandidos, escopetas, una persona han sabido aligerar de si los pueblos de la zona, en la de Sarrià, la de Sarrià y de Sarrià: que los Dilectos que con su poder, mas que de la calle de este mismo lugar, y de los conductos, proporcional, esto y que por una fatalidad inexplicable vayan si, de los robos que se cometen, a que las desgracias, tanto que, que los robos se han hallado a pocas horas de distancia, malvados, que los hombres muertos y hecados en derrumbaderos, uno en mi pueblo y otro en otro, sin ser ninguno

Para este había pedido permiso, para poder proveerse de algunas escopetas, sin embargo de ser estas armas tan desproporcionadas a los trabucos y puñales que tienen los malvados, se descubrió la verdad de que en este término y unas comarcas muy limitadas, sea poco menos que la continua residencia de unos bandidos."

"Iladres de camí ral" o "bandolers", els quals van actuar en tot tipus de manifestacions de pillatge i robatoris. En les Guerres Carlines aquests bàndols de bandolers foren força freqüents; recordem per exemple determinats noms coneguts de l'època: Josep Puig (Boquica), Miquel Cila (Carletrus), El Coix de Carinyena a l'Aragó, Josep Ponç, que actuà en les Guerres Carlines des de França anomenat també en "Bep de l'oli", etc.

Vet aquí, doncs, un cas de complicitat amb un grup de "bandolers" o "trabucaires" del segle XIX a Sarrià. Creiem que en definitiva es tracta més d'un cas de complicitat amb els trabucaires que no pas d'una complicitat amb les tàctiques que empraren determinats carlins en aquella època. El text en qüestió almenys no ens ho fa explícit ni ens en dona cap indici, la qual cosa ens decanta a considerar-ho així.

JOSEP BRUGADA i GUTIERREZ-RAVE

Sarrià de Ter, novembre del 1980

#### NOTES:

- (1) Vegeu G.E.C. (Gran Enciclopèdia Catalana) Bandolerisme.
- (2) Antoni Comas i Martí de Riquer *Història de la Literatura Catalana* - Vol. IV, pàg. 328.
- (3) Possiblement aquesta presó es trobés en algun indret de la Ciutat de Girona, emplaçament de la qual nosaltres desconexim.
- (4) Document que conté la disposició contra Anna Xifre, signat pel Governador Militar de Girona i adreçat a l'Ajuntament Constitucional de Sarrià, 28 de febrer de 1840 (A.M.S.).
- (5) Lluís M. de Puig, en el llibre "*Girona Francesa 1812-1814*", pàg.-131, fa esment també de la proliferació que va tenir després de la Guerra del Francès, el fenomen del bandolerisme.
- (6) A. Comas i M. Riquer, assenyalen que les tècniques militars dels carlins s'assemblaven molt a la dels primitius bandolers de Catalunya, el cas que hem analitzat podria ésser també una coincidència amb aquesta teoria. (Ob. cit. Pàg. 306).

JOSEP BRUGADA



# DES DE LA PLAÇA DE L'OM, DEL PONT MAJOR

## ABANS DE TOT, LA SOLIDARITAT.

Als qui la vida o la situació ens ha dut a viure en un barri perifèric de la ciutat, ens esperen un conjunt de problemes que no es donen en altres llocs. En posaré alguns. El Pont Major és un híbrid entre el poble i el suburbi. Té tots els inconvenients dels suburbis i no té cap dels avantatges d'un poble. Sarrià de Ter ha tingut de contemplar, impotent, com li llevaven la seva independència municipal. Sarrià de Dalt es va fer gran al voltant d'una gran indústria. En el cas del Pont Major, l'equilibri humà es va trencar d'una manera violenta per culpa d'uns interessos concrets —privats o, pretesament públics, tant se val—. Tothom té molt clar que costarà de tornar a refer aquest equilibri trencat. Sarrià de Ter i Sarrià de Dalt —i també el Pont— han tingut d'assumir el problema de centenars i milers de persones desarelades, sense capacitat ni mitjans per integrar-les. I tots tres pobles s'han vist crucificats per tres grans, horribles, vies de comunicació. Qui en dóna més! El carrer del Pont ja no és el carrer del Pont. Suposo que el mateix podrien dir els de Sarrià.

I el més indignant del cas és que els qui provoquen aquestes situacions conflictives —explosives— solen viure'n ben lluny.

La problemàtica és tan grossa que supera tota estratègia reduïda, sigui privada o sigui de partit.

Únicament hi cap, en aquest afer, l'estratègia de lluita per damunt de totes les opcions o partits. Únicament hi cap l'acció unitària de base, popular. Aquesta és la meua modesta opinió.

Els dirigents de les Entitats (esportives, culturals, educatives, religio-

ses, associacions de veïns, casals de jubilats...) crec que han de tenir molt present això.

És mirant més enllà dels nostres problemes concrets, i solidaritzant-nos amb els problemes de tot el sector, quan farem una tasca eficaç. El "localisme", o el "partidisme" ens fan més mal que bé. Els problemes del Pla de l'Horta afecten Sarrià. I els problemes de La Rasa afecten el Pont i Sarrià de Dalt. I la gent sense treball dels pisos estan íntimament lligats —encara que no ho sàpiguen— amb la gent sense treball dels blocs de Sarrià.

Quan hi ha una persona que comprèn que els problemes del seu veí són també els seus problemes, ja s'ha fet un pas cap a una societat més justa i més solidària.

Ja sé que això que dic no és pas gens fàcil de fer. L'egoisme i la insolidaritat —fomentats pel tipus de societat que tenim muntada— són realitats diàries. I que la temptació de dir: que cadascú s'espavili, és constant. Però, si no som capaços d'adonar-nos del problema, i actuar en conseqüència, arribarà un dia —no gaire llunyà— que aquesta societat ens esclafarà a tots.

D'aquí vé que hagi començat aquestes ratlles dient: solidaritat abans que tot. Perquè la solidaritat amb els problemes que pateix el nostre veí és el primer pas per solucionar els nostres problemes, els que tenim o els que tindrem ben aviat.

## FESTES I FESTETES

Una tarda d'hivern, qualsevol tarda de diumenge, el carrer vell de Sarrià em dóna la imatge d'un poble del Far-West després d'un atac sorpresa dels indis.

Les portes resten tancades; darrera, moltes d'elles buides. Una filera de cotxes ens indica l'existència de supervivents de l'ensurt del viure quotidià. Quatre ànimes caminen d'esma, tot esperant la diligència de les hores i de les mitjes, que mai arriba, potser escomesa pel camí per una munició de cavalls de quatre rodes.

El salon fa festa el diumenge, per això l'esplai contrincant aplega els atrevits i primers agosarats de la tarda: cafè, copa, havà i joc, com en els millors temps, la ruleta de la sort donarà algun veí millonari, si el Barça no perd.

En dies festius, no s'il·luminen els rètols de les botigues; tanmateix, el carrer quedarà mig amagat per la minsa llum elèctrica. Abans de fosquejar, he comptat el número de rètols anunciants, pocs d'ells escrits en llengua vernacle; mica a mica vaig traduint: electrodomèstics, autoescola, pastisseria, perruqueria, autoservei, banc... D'altres es lliuren de la fusellada, de la censura que m'imposa el subconscient.

Ve gent, suposo de l'església; sento la remor de les passes que s'allunyen carrer avall, i veus de mares sense nens.

La tarda s'apaga. Agafarem el tren que ens porta a ciutats, indrets perduts. Les portes tornen a tancar-se. Arriben els darrers forasters, cow-boys de mitjanit.

ASSUMPCIÓ VILA.



**electricitat i  
mecànica de l'automòbil**

**pont major**

c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30  
girona

QUIM PLA

# RELACIONS PARES - EDUCADORS

## COL·LEGI NACIONAL "MONTSERRAT"

Tractaré d'una part fonamental de l'educació, comentant el tractat en la reunió pares-educadors del 7 de novembre, celebrada al nostre col·legi i referida a alumnes de cinquè nivell, que considerem importantíssim per trobar-se situat al centre de la E.G.B i ésser el llaç d'unió entre la primera i segona etapa.

Per la qual cosa hem de considerar tres aspectes qüestionats i especificats en aquella reunió.

### I-EDAT CRÍTICA.

En aquest nivell coincideixen alumnes de 10 i 11 anys (a vegades fins a dotze si són repetidors); i anomeno crítica a aquesta edat en el sentit de posseir, normalment, una actitud agressiva i de repulsa obstinada; els nens es rebel·len sense fonament, són irritables, es desconcerten davant el fet de la necessitat de pensar i treballar pel seu compte i perquè són exigits a una disciplina contrària a la seva natural mobilitat.

És explicable la docilitat dels nens dels cursos anteriors, per la protecció i seguretat que senten per part dels seus pares i educadors a qui consideren "infalibles", en ells confien i creuen.

Pel que fa als cursos posteriors hem de dir que, al començar en ells l'adolescència, s'inicia també una altra mena de crisi, deguda al canvi en la seva maduresa física: ànima impenetrable, resistència a la comunicació dels seus problemes. Sembla que l'adolescent es consagri —segons l'opinió de Spranger— a assajar les més diverses personalitats abans de fixar la seva, definitivament.

### II-ENSENYAMENT DE QUALITAT.

Avui dia quan es parla de la qualitat d'ensenyament es refereix, freqüentment, a la reducció del nombre d'alumnes per classe, a l'abundor de material pedagògic, a la comoditat de l'alumne, a la preparació de professors savis... (No és millor mestre el més savi sinó el que millor ensenya el que sap).



Tanmateix crec que falla la qualitat quan hi ha indiferència o passivitat per part de l'alumne, quan no existeix la cooperació dels pares o quan manca dedicació i entrega per part del professor.

### III-FUNCIÓ TUTORIAL

Encara que la tutoria va restar reglamentada per primera vegada amb la implantació de l'E.G.B. a tothora va ésser reconeguda pràcticament pels bons educadors, que actuaven com a experts tutors envers els seus alumnes.

Hem de distingir en ella, dos aspectes:

a) L'intel·lectual o docent. És, obviament, competència del professor, de la seva vocació pedagògica i de la seva eficient preparació.

b) El moral i formatiu que intenta arribar a plasmar una personalitat definida. La seva necessitat és capital i per a aconseguir-ho ha d'intervenir, tant l'educador com la família

Per aconseguir un resultat pràctic en aquesta qüestió són adients els medis següents:

1.- La consulta d'un psicòleg seriós i ben preparat que, amb l'exploració científica del nen i actuant amb proves molt experimentades pugui descobrir símptomes i deficiències, aplicant una terapèutica adequada. (Molt sovint el professor, degut al tracte constant i durable, pot arribar a conèixer el nen d'una forma molt completa i eficaç).

2.- Fer-se pare i amic al mateix temps, dels nostres fills, intimar amb el nen, donar importància als seus petits problemes, guiar-lo amb sol·licitud i estimar-lo sempre.

3.- Relacions constants entre pares i educadors. Hem d'estar sempre d'acord a fi de donar-nos a conèixer mutuament les possibles deficiències que poden influir en el rendiment dels nostres fills:

- Deficiències orgàniques (cor, pulmó...).
- Deficiències motrius (vista, oïda, extremitats).
- Dislèxies (confusió de lletres escrites).
- Dislàlies (mala articulació, pronunciació incorrecta).
- Escriptura amb mirall (escriure signes invertits).
- Correcte descobriment de dretans o esquerrans.
- Descobriment de psicòpates; (entenem per psicòpata, segons la clàssica definició de Gruehle, aquest sector intermig que s'allarga des dels límits de la normalitat fins als veritables malalts mentals).
- Tractament del nen difícil o "nen problema", com són anomenats pels nordamericans.

Ara bé, la millor manera de contribuir a aquesta permanent tasca inacabada que és la educació, consisteix en l'ACTUACIÓ EXEMPLAR de vida, doncs el nen imita per naturalesa, sobre tot als seus pares; AUSTERITAT, en els hàbits i en les necessitats creades artificialment; i en darrer lloc FRENAR EL CLIMA DE MATERIALISME que ens invadeix, proporcionant al nen els coneixements de moral religiosa que necessita tant des de l'escola com fora d'ella.

Solament així serem veritables tutors del nen i contribuïrem a la millor tasca educativa.

ANDRÉS RODRÍGUEZ



# Que fem avui ?

Anirem a Sant Julià de Ramis.

Sant Julià, igual que Sarrià, ha suportat el pas del temps i de les cultures dels seus habitants. Sant Julià és un lloc clau per a l'estudi arqueològic de tota la zona de la vall del riu Ter.

Les restes que si troben van des del Paleolític Inferior (10.000 anys A.C.) fins a un poblat Ibèric. Tothom d'aquestes contrades han sentit a parlar de la Cova de les Goges amb la seva indústria lítica magdaleniana; de la cova de Sant Vicenç o del Puig de Sant Julià.

Les coves situades al llarg de la muntanya fins el Congost, han donat peu a moltes i diverses llegendes: la de les bruixes, dels diables, etc.

És simptomàtic veure com la majoria de ponts de l'època tardo-romana o medieval, guarden la tradició llegendària i la coincidència amb el nom de "pont del diable".

A Sant Julià podem trobar varietat de construccions:

- a) Edificis civils.
- b) Edificis religiosos.

a) L'edifici civil més representatiu i emotiu per la gent de Sarrià (arrel de les berenades, passejades, vivacs) és el "Castell de Montagut". Aquest castell està situat sobre un turó a mà esquerra, en direcció a Banyoles. Hi ha dades històriques a partir de 1187.

Per les restes que queden es demostra que el castell ha tingut tres fases de construcció:

La Primera, la de la torre d'Homenatge, dels s. IX i X

La segona, bàsicament són la bóveda i els merlets a partir dels s. XI i XII.

La tercera la resta de l'edificació.

El castell està voltat per un fossat i es pensa que foren les mateixes pedres estretes al fer la rasa, que serviren per construir-lo.

El 1285 després d'un atac per part del rei "Felipe el Atrevido", Pere el Gran confia la seva custòdia a Jofre de Foixà, que el va vendre al Monestir de Sant Pere de Galligans.

El 1465 durant la "Guerra dels Remences", els pagesos de les contrades contraris al rei s'apoderaren del castell, que fou ràpidament recuperat per les tropes de Girona.

En temps de la Guerra dels Francesos, fou un lloc de vigilància, que va ésser abandonat durant els setges de Girona.

Naturalment, la vista des d'alla dalt, és de tot el pla. Des de la Costa Roja, passant per Sarrià, fins a Girona i més enllà. També per l'altre costat, es veu part del terme de Riudellots de la Creu. Al peu mateix de la muntanya, al terme de Sant Julià, hi ha un barri anomenat Montagut.

Sarrià també té un carrer dedicat a aquest castell, és el carrer principal del Pla dels Vinyers.

L'altre edifici civil i de caràcter militar, és el castell de St. Julià. Les obres foren iniciades l'any 1893. La construcció és molt peculiar ja que la majoria de les

estances són en subterranis. Ha servit de fortí i dipòsit de municions. Actualment diuen que si cultiven xampinyons.

- b) Edificis religiosos.

A Sant Julià podem trobar-hi 4 esglésies.

La de Sants Cosme i Damià a dalt de la muntanya. La podem datar al S. XI. L'estructura bàsica consta de 3 naus amb 3 absis, decorats a l'exterior amb arcs lombards. L'any 1736 s'hi efectuaren algunes remodelacions, —tal com indica el dintell de l'entrada principal—, consistents en la introducció d'una capella i una sagristia. També d'aquesta època daten el campanar i el cor.

Es pensa que el lloc que ocupava aquesta església és el mateix que ocupava el temple dedicat a Castor i Polux, protectors de la medicina.

A Olivars hi ha una segona església dedicada a Sant Joaquim, del s. XI, restaurada el 1633. Actualment està semienderrocada i només es conserva l'entrada principal i part de l'antic absis.

Sant Vicenç de la Roqueta, prop del Congost, és de finals del s. XII. És una peça que demostra la transició del romànic al gòtic. És un lloc que fins ara es feia servir d'estable.

L'actual parròquia de St. Julià és l'església situada prop de la carretera N-II, a la pujada de la Costa Roja. Aquesta església data dels anys 40. Entre els elements emprats arquitectònicament s'hi fan paleses unes façanes pràcticament netes sense elements decoratius. Els que hi trobem són discrets en les finestres i la porta principal, amb un rosó a la part central.

L'església presenta tres cossos amb un absis final. El campanar, inacabat encara, d'obra vista, li dona un caràcter monumental i pesat, propi de l'època. Les teules es recolzen sota una cornisa amb modillons, únic element tradicional popular. A l'època romànica eren amb pedra, aquí seran de terra cuita. Els materials emprats són els bàsics, ciment i rajol; no hi trobem cap element evolucionista com podrien ésser el ferro o el vidre, incorporats en dècades anteriors.

En una sessió que data del 19 de setembre del 1942, l'Ajuntament de Sarrià informa de la invitació rebuda per part de l'Ajuntament de Sant Julià amb motiu de la inauguració de la seva església parroquial i es proposa d'assistir a l'acte.

A la plaça que hi ha al costat de l'església hi trobareu una font d'aigua picant-ferruginosa que anirà molt bé per refrescar tot aquest recorregut pel poble veí de Sant Julià i si porteu alguna ampolla, sense mena de dubtes la podreu omplir i gaudir de la mateixa durant tota la setmana.

Fonts de consulta:  
Revista de Girona.  
Arxiu Municipal.

(1) Les fonts consultades no mostren cap aixecament de plànols del recinte; és evident i per les possibilitats que aquestes ofereixen, la necessitat d'efectuar unes excavacions exhaustives i profundes que certament aportaran gran nombre de dades, com podria ésser l'afirmació de l'existència d'una capella i altres hipòtesis sorgides.

Evidentment, mentres això no es dugui a terme, el manteniment, la conservació i la neteja del lloc es fa indispensable perquè el castell no esdevingui una runa total.

RAIMUNDA COLL i BONET

# ABANS DE NADAL, TINDREM LA JUNTA GESTORA DEL CONSELL PASTORAL A LA PARRÒQUIA DE SARRIÀ DE TER

La nit del 5 de novembre, Mn. Joan Busquets, Vicari General de Pastoral del Bisbat de Girona, va donar una conferència a l'Església de Sarrià de Ter, sobre "EL CONSELL PASTORAL PARROQUIAL". Van venir a escoltar-lo prop d'una seixentena de persones interessades en el tema.

Mentre em dedicava a acomodar la gent que anava arribant vaig prendre quatre apunts sobre el que Mn. Joan explicava; ara presento a aquesta plana els que m'han semblat més interessants.

El Consell Pastoral no és cap eina infalible, no és la solució màgica dels problemes d'una parròquia. Si una parròquia va malament, la resposta s'ha de buscar per un altre costat. **Però tanmateix el Consell Pastoral és ben important. Per què?**

Els cristians som el signe visible de Jesucrist en mig de la societat del món. Però per esdevenir uns signes autèntics cal que ho fem en grup, comunitàriament. Déu ens salva en Poble, formant comunitat. Comunitat amb defectes, pecats i limitacions, però comunitat que avança. La vida cristiana no es pot viure individualment, allò de: "jo ja m'entenc amb Déu", pot ser de la religió que volguez, però no és cristià.

La paraula Església significa REUNIÓ, COMUNITAT. Segons Lluc, els primers cristians vivien units, escoltant la Paraula de Déu, augmentava cada dia el nombre dels salvats i els reunia junts. A l'Església tots tenim la mateixa dignitat, però hi han diverses vocacions i serveis. Tres importants:

- a) El Papa, els Bisbes i els Sacerdots (creients al servei de les comunitats).
- b) Els Laics. (Creients que miren d'anunciar Crist en mig del món).
- c) Religiosos. (Creients que intenten esdevenir en l'Església signes de la radicalitat de l'Evangeli).

Tot això es viu en parròquies o comunitats. Però l'animació i la direcció de les mateixes no pot ser tasca exclusiva del capellà tot sol. Cal que tots els que en formem part participem en la direcció de la mateixa.

**Quina és la missió del Consell Pastoral?** Pensar. Imaginar. Desvetllar iniciatives. Animar. Detectar necessitats i carències. Potenciar nous camps d'acció i **DECIDIR**. El Consell Pastoral, **decideix, però no executa**. Executen els membres de la comunitat i els que estan en diversos grups i serveis.

**Com es pot organitzar el Consell Pastoral?** No es tracta de buscar "els que figuren en tot", "els que sempre sobresurten", ni tampoc "gent trempada". Cal

buscar persones senzilles; però amb ganes de fer, esperançades, disposades a col·laborar, representatives dels diferents grups. Cal que tinguin sentit crític, però que no siguin derrotistes ni amargades, del contrati bloquejarien el grup. En un primer moment podria organitzar-se així:

- a) Constituir una JUNTAGESTORA.
  - b) Formada per membres dels Grups existents: Catequesi d'Adults, Grups de Matrimonis, Mares Catequistes, Monitors, Junta d'Economia, Catequesi de Joves...)
  - c) Demanar la participació d'alguns membres que no estan enquadrats: en cap grup.
- Això es podria fer en una Assemblea Parroquial.

**En quin moment s'ha de formar el Consell?** Quan es donin aquestes tres condicions indispensables:

- a) Que el capellà hi cregui.
- b) Que hi hagi una realitat de grups i d'activitats per coordinar.
- c) Possibilitat de convocar a tothom.

**Quan es reuneix?** Normalment una vegada al mes. El secretari prepara les reunions amb el president, que pot ser un laic o un capellà. A les reunions, un membre per torn sol fer de moderador. Els temes de les reunions són variats, a vegades es tracten qüestions d'Aprofundiment Pastoral, altres vegades Punts Pràctics s'assenyalen Objectius, Línies d'Acció...

Els participants de la trobada van manifestar la seva opinió de que la Junta Gestora es constituís abans de Nadal; deien: "no podem deixar refredar el caliu que ja s'ha creat".

I per acabar uns interrogants que ens poden ajudar a tots aquells que pensem que el Consell Pastoral pot esdevenir una bona eina de treball. De la resposta que hi donem penso que en depèn, en gran part, l'efectivitat d'aquest organisme. Altrament el Consell seria una estructura més i si no servís per anunciar Jesucrist i estar al servei de les persones, no tindria sentit.

— Hem arribat al convenciment de que no podem ser cristians sense formar un grup, comunitat de fe, Església?

— Els que formem la parròquia, ens esforcem per trobar el nostre paper actiu en la mateixa, la nostra vocació, el nostre servei?

— Estaríem disposats a formar part del Consell Pastoral més enllà d'idees diferents, actituds i discrepàncies dels altres membres, en cas de ser elegits?

JOSEP GISPERT



# *Les plantes de l'àvia*

## **ELS BOLETS**



### **BIOLOGIA DELS BOLETS**

Els bolets o fongs, formen part del grup de les plantes sense flor (Criptògames), al igual que les algues o moltes.

L'aspecte extern d'un fong, s'allunya molt del que normalment en diem plantes. En ells no hi veiem ni tija, ni fulles, ni arrel, sinó un peu i un barret com és el cas dels bolets típics. L'estructura interna és molt homogènia i poc diferenciada, el que fa que s'inclouguin dins un grup que els botànics anomenen tal·lofits.

### **I EXPOSICIÓ DE BOLETS A SARRIÀ**

Per primer cop a Sarrià, els primers tres dies de novembre, hem tingut una "Exposició de bolets". Aquesta ha constituït un dels treballs complementaris que conduirà a la elaboració d'un Itinerari de Natura del nostre poble. Fins ara, junt a les mostres celebrades els anys trenta a Girona i La Cellera, promogudes pel botànic Sr. Codina, d'aquesta última localitat, és una de les poques exposicions en que s'han donat a conèixer popularment aquests estimats vegetals.

S'ha presentat una mostra (aproximadament unes 100 espècies diferents) dels principals bolets que creixen a les nostres comarques, distribuïts segons els boscos on els podem trobar —fageda, roureda, alzinar, pineda—. Es pretenien els següents objectius:

- Conèixer la situació dels bolets dins els vegetals així com les seves principals característiques, com són la forma externa, la seva ecologia o forma de vida i el seu cicle vital.
- Reconèixer els principals tipus morfològics dels diferents grups de bolets superiors.
- Diferenciar els principals bolets metzinosos dels comestibles.
- Enriquir el vocable català dels bolets -noms populars—.

Els tres dies que va permaneixen oberta l'exposició, fou visitada per molts veïns del poble i de les rodalies. Degut a la tradició que existeix a casa nostra envers els bolets, es dona una riquesa excepcional en la terminologia i noms populars donats a cada espècie. Aquests valors culturals que tenim els catalans hem d'esperar que contribueixin a la bona conservació dels boscos, dels quals els bolets són elements molt importants pel seu equilibri.

S'ha d'agrair l'ajuda d'algunes persones que han col·laborat amb l'exposició portant-nos bolets. De cara a propers anys tenim la possibilitat de preparar entre tots una exposició, en la que tothom hi pugui col·laborar.

A la tardor i primavera, apareixen els bolets. Aquests venen a ser semblants al que en una planta en flor anomenem fruit, que en aquest cas es tracta dels cosos fructífers. Al madurar alliberen les espores, que tenen la mateixa funció que les llavors. Aquestes cauen sobre la terra i en les condicions adequades de temperatura i humitat germinen. Donaran lloc a uns filaments que s'agrupen i organitzen donant de nou els cosos fructífers o bolets.

### **ELS BOLETS**

Arribada la tardor, tots ens apleguem als boscos a la busca del millor cistell de bolets. A les comarques gironines, aquesta tradició popular prové ja de temps molt antic. Això ha fet que el parlar popular dels bolets sigui molt ric a casa nostra, especialment en quant als noms donats a cadascuna de les diferents espècies conegudes. Però en certa manera desconeixem la vida d'aquests vegetals, organismes molt importants per l'equilibri ecològic dels nostres boscos.

### **BOLETS COMESTIBLES I METZINOSOS**

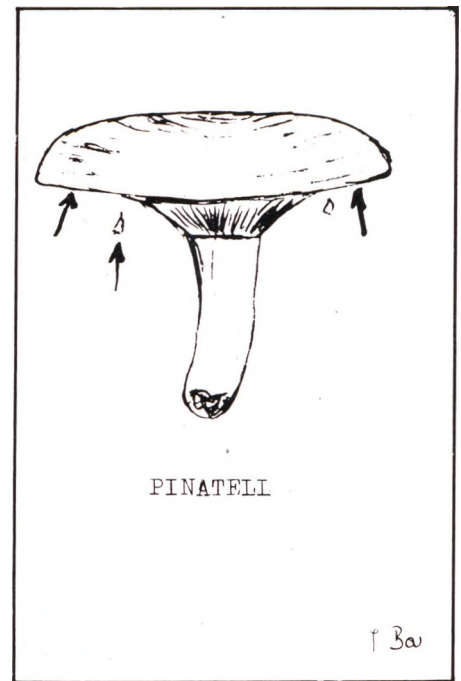
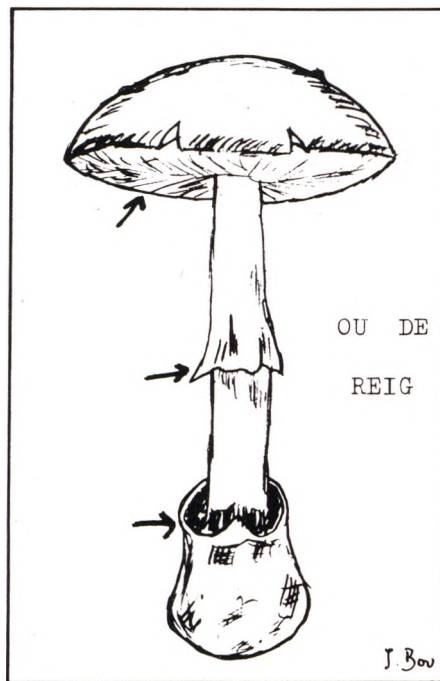
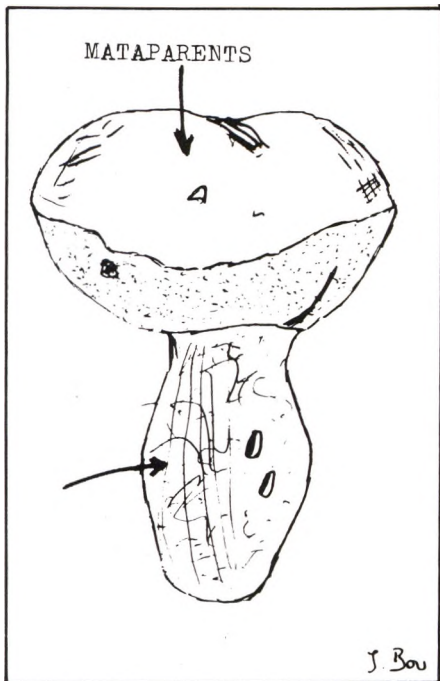
És molt important l'interès dels bolets com a article comestible. Qui no ha menjat un bon plat de pinatells o rovellons fets a la brasa? Però com sap tot el món, no tots els bolets són comestibles. Alguns poden causar intoxicacions i inclús ésser mortals.

S'ha de prescindir d'algunes senyals utilitzades fins ara per a distingir els bolets bons dels metzinosos, com poden ser:

- Crèixer prop de famers.
- La cullereta de plata que s'ennegreix al remanar els bolets.
- Enfosquiment de l'all al coure junt amb els bolets.
- La presència del suc lletós.

La millor manera per a saber si un bolet és verinós o tòxic és conèixer les diferents espècies. Alguns bolets, més abundants a la nostra comarca natural, que no cal confondre són:

JOSEP BOU



### TÒXIQUES

**AMANITA PHALLOIDE**  
(farinera borda)

**AMANITA VERNA**  
Tenen volva grossa lliure  
i membrana i anell.

**LACTARIUS TORMINOSUS**  
(rovelló de cabra)

Bores del barret pelut,  
llet blanca.

**AMANITA MUSCARIA**  
(reig bord)

Peu, làmines i anell blancs.

**BOLETUS SATANAS**  
Peu reticulat de vermell  
(mataparents)

Carn blànquinos que vira  
lentament al blau clar.  
Barret blanquinós i amb  
tonalitats gris verdoses.

### COMESTIBLES

**PSALLIOTA CAMPESTRIS**  
(camperol o xampinyó)

Sense volva.  
Amb anell.

**AMANITA CAESAREA**  
(ou de reig)

Peu, làmines  
i anell grocs.

**LACTARIUS DELICIOSUS**  
(pinatell)

Bores de barret llises,  
llet taronja.

**BOLETUS ERYTHROPUS**  
(mataparent de peu vermell)

Barret de color avellana  
a marró fosc.  
Peu puntejat de vermell i  
amb estries del mateix color.  
Carn fosca que vira  
rapidament al blau fosc.

## Angel Vidal i Roqueta

Ctra. Mas Prat - Tel. 84  
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ

## Josep Pla i Oliveras

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29  
SARRIA DE DALT (Girona)





# MONÒLEG MONÓLOGO

PER: FIDEL RINCON

Las autoridades parecen sastres. Siempre están "tomando medidas". Fíjense sinó que vinieron a tomar medidas para el cercado de la Guarderfa. Luego, cuando urgimos al Consell en tal sentido nos dijeron que tomásemos medidas y se las llevaríamos. Lo dicho, estamos en manos de sastres. ¿Será por eso que la política es un "cajón de sastre"?

\*\*\*

Parece ser que se hará el cercado de la Guarderfa. Conociendo como trabaja el Ayuntamiento podemos esperar de todo. Hasta la alamburada de un campo de concentración. Bromas aparte, hay un compromiso serio de llevarlo a cabo pronto. Claro que este "pronto" depende del concepto del tiempo que tengan. Mejor hubiera sido arrancarle una fecha que es factor de democracia. Ya se sabe aquello de: ¿Dónde? ¿Cuándo?, y ¿cómo? Todo lo demás es "puedo prometer y prometo...."

\*\*\*

Lo del médico de la Guarderfa es también de película. Lo mandaron. Vino. Dijo ¡hola! ¡Volveré! ¡Adiós! Y aún lo estamos esperando a él y a las fichas médicas que nos prometieron

enviar. ¡Ah! Se me olvidaba decir que lo mandó el Ayuntamiento. Tal vez eso lo explique todo.

\*\*\*

Divide y vencerás. Ese debe ser el lema del Ministerio de Educación y Ciencia al enviar las becas a la Escuela de Adultos a unos alumnos sí y a otros no. Mientras, hay problemas para pagar al profesorado. ¿Quién me compra este lío?

\*\*\*

Por otra parte, estas becas fueron pedidas para hacer un fondo común, pero cuando llegaron a los agraciados, éstos, haciendo el juego al Ministerio, perdieron la memoria y... si te he visto no me acuerdo. "Poderoso caballero es don dinero".

\*\*\*

¿Tan difícil es ponerse de acuerdo para arreglar una antena colectiva? Digo esto porque los balcones del Bloque III se han poblado de pequeños cuernos metálicos. Desde la autovía, cuando hay ropa tendida en los balcones, el bloque parece un barco con todas las velas desplegadas. Y no precisamente el de "Vacaciones en el mar".

Se han dicho que no funcionan las comisiones del Consell; y que hay muchas antenas individuales en los balcones del tercer bloque; y que no funcionan las Comisiones del Consell; que el Barça ganará la liga; y que habrá Cabalgata de Reyes. ¡Ah! Y también me han dicho que no funcionan las Comisiones del Consell...

\*\*\*

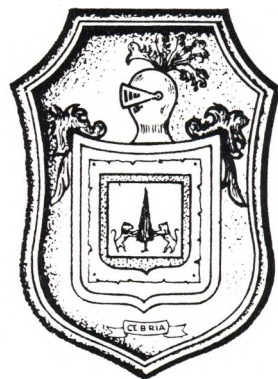
Cada semana se reciben en los balcones del barrio unos programas de películas que dicen: "Cine de arrià de Dalt". ¿Dónde estará este cine? ¿Será acaso el del Centro parroquial? Pero quíá, que tonto soy. Si fuera del Centro lo pondrían, porque no se van a avergonzar ellos mismos del nombre. ¿No les parece?

Panaderia Pastisseria

**Cebrià**

Pont Major, 35 ~ Tel. 207235

GIRONA



# Apertura de las clases de adultos

---

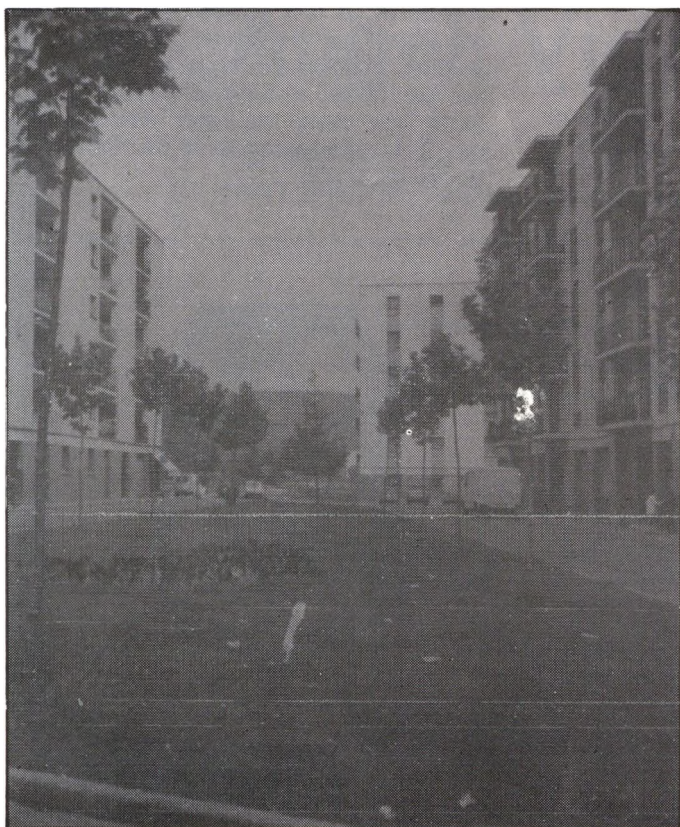
A pesar de celebrar toda una serie de reuniones con las vocalías de cultura de distintos sectores como Pla de l'Horta, La Rasa y Pont Major, convocadas por el "Conseller" de Cultura Joaquín Rodríguez, la problemática de la apertura de la Escuela de Adultos del Pla de l'Horta y Pont Major era todo un conflicto. Concretamente, en el Pla de l'Horta, el problema se planteó a raíz de dejar la escuela la maestra que había el curso pasado. Se nos planteó entonces acudir, tanto nosotros como los de Pont Major, a La Rasa. Se sopesaron una serie de cuestiones como traslado, horario y exceso de alumnado, sin olvidar la fuerza moral que significaba por parte del Pla de l'Horta el haber luchado para la implantación de este servicio en el propio barrio. No hay que olvidar que el núcleo está donde las personas y no las personas han de acudir a los núcleos.

Al principio hubo unas reuniones tensas, pero que gracias a la voluntad de las distintas vocalías se solucionó con la máxima colaboración. La maestra de La Rasa se ofreció a todos los alumnos que quisieran asistir a su clase, pero que, en conciencia, no podía mantener la escuela cerrada pendiente del problema de los otros núcleos. Las Vocalías de Cultura del Pla de l'Horta y Pont Major aceptaron el punto de vista por compañerismo. Y el mismo compañerismo demostraron los de La Rasa por cuanto cuando ellos tuvieron solucionado su problema siguieron apoyándonos a nosotros para el logro de una solución total. Entre otras cuestiones cabe reseñar que asistieron a las reuniones convocadas por el "Conseller" de Cultura y nos acompañaron a la Diputación para la

obtención de la subvención que reclamaba nuestro problema. La postura de la Vocalía de La Rasa podemos calificarla de ejemplar y de verdadera conciencia social, ya que "las matemáticas son la ciencia de los números, pero el compañerismo es la ciencia que hace que nos elevemos todos juntos".

El problema se solucionó con retraso, pero con eficiencia y tanto en Pont Major como en el Pla de l'Horta las escuelas funcionan, quiera o no el Ministerio. Las Vocalías de Cultura de todos los sectores implicados en el problema apoyaremos para dar continuidad al servicio y el "Conseller" de Cultura de Sarrià ha manifestado que se hace responsable de que a estos maestros no les falte la retribución económica. Como ven no falta "conciencia de cultura"

ENCARNACION CANO



PESCADOS  DEL RIO

- CONGELATS
  - PRE-CUINATS
- 

Pont Major, 136 - Teléfono 21 37 05

PONT MAJOR - GIRONA



# LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

## ACLARACIONES SOBRE LA FIESTA MAYOR

En el pasado número pasábamos una especie de balance de la Fiesta Mayor. Y nos mantenemos en el criterio de juzgarla positiva. No obstante y ante las preguntas dirigidas al efecto a esta Asociación, conviene matizar dos cosas.

En la Comisión formada al efecto entre las dos Asociaciones se discutió acerca de en qué idioma confeccionar los programas. Y como es norma en nosotros no quisimos hacer una cuestión del tema. Sólo tratamos de servir los intereses de la gente del barrio, lo que no es un juicio de valor sobre el catalán o el castellano. En contra de nuestro primer criterio aceptamos que fueran en catalán, pero que uno de ellos, pagado por una marca comercial, fuera en castellano. Como sabéis no fue así y también se redactó en catalán. Suponemos que fue un lapsus del encargado de hacerlo o de algún nuevo "dictador" cultural, dado el acuerdo tomado en la Comisión. Así fue y así lo explicamos y difundimos para general conocimiento de todos.

Otra cuestión a aclarar es que en una información aparecida en uno de los últimos números de "POBLE", se decía algo de la sandiada pagada por la Asociación de Vecinos de Sarrià de Dalt. Pues no, caballeros, no fue así. La sandiada fue pagada por la Comisión de Fiesta Mayor de la que formábamos parte ambas Asociaciones. Lo que también hacemos público para su general conocimiento y efecto.

Queremos indicar que no nos guía ningún tipo de recelo al esclarecer estos puntos, sinó rectificar pequeños errores que se deslizaron en la información dada o aclarar a nuestros demandantes sus dudas sobre la actuación de esta Asociación en la Comisión de Fiestas.

## PARQUE INFANTIL

Al fin fue puesto el nuevo aparato del parque infantil y fue desplazado otro que un su día, cuando se acuerden del cercado de la Guardería, podría estorbar. Asimismo se ha colocado la baranda de la minipista de patinaje. Para completar el lugar faltarían unos bancos, pero me temo que habremos de hacer una cuestión trascendente de este tema. Y por lo que se ve en la plaza de la Iglesia de Sarrià sobran. Claro que la inercia centralista puede mucho.

## COLABORADORES

Ya sabemos que estas cosas, dichas así, se quedan en palabras, pero interesaría que la gente se concienciara de que entre todos hemos de llevar la tarea de hacer funcionar la Asociación de Vecinos. No basta con pagar una cuota, aunque eso sea importante. Necesitamos gente que ayude en la confección de los temas de la revista "POBLE", necesitan gente los del Club de Fútbol, necesita renovarse la Junta o al menos ampliarse. Necesitamos compartir el pequeño o gran sacrificio que significa servir al barrio desde estos puestos grises de la Junta. Hemos de mantener esa unidad de barrio lograda y a la que la Asociación no ha sido ajena. Tenemos obligaciones familiares, de acuerdo. Pero ese deber va

para todos, lo mismo que a todos nos gusta quedarnos en casa viendo la tele. Tenemos que perder un poco de egoísmo y dar algo por los demás a través de las actividades en las que podemos participar.

## APERTURA CLASES DE CATALAN

Al igual que la Escuela de Adultos, se ha abierto también la clase de catalán dando así continuidad a un servicio con varios años de existencia en el barrio.

AA.VV.

## FIESTA DE JUVENTUD


Recientemente nos fue cedido un local por parte de la Asociación de Vecinos para desarrollar actividades culturales y recreativas. Para celebrar la apertura montamos una fiesta que resultó un rotundo éxito, a pesar de que los antecedentes no podían ser más desalentadores.

Esperábamos vender entradas para obtener dinero y ambientar con luces y banderas el local. Las ventas fueron mal al principio, pero seguimos adelante. Cuando estábamos distribuyendo las luces se nos fundió todo y cundió aún más el desánimo, pero gracias a la ayuda de Juan Piqueras solventamos este problema. Posteriormente fueron llegando jóvenes de ambos sexos y nos juntamos hasta medio centenar.

Esta fiesta es el inicio de otras actividades a las que ya, desde aquí, invitamos a todos los jóvenes del barrio.

JOSE A. SOLER  
Vocal de Jóvenes de la Asociación de Vecinos.

### La Taverna del Bon Vi



Restaurant - Bar

...

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

C.F. PLA DE L'HORTA

Con la nueva temporada se nota la actividad futbolística en el barrio. Dos plantillas se presentaron recientemente, una de alevines y otra de benjamines. Los alevines ya han iniciado la Liga. Han disputado cuatro partidos de los que han perdido tres y han ganado uno.

Los benjamines aún no han iniciado la temporada, aunque han disputado dos partidos amistosos.

La estructura del club permanece igual a la del año pasado. Sigue de Presidente José Cordones y Jesús Ferreiros de Vicepresidente. Los entrenadores son José A. Soler de alevines y Antonio Ramírez de benjamines.

NUEVA VICTIMA  
EN LA AUTOVIA DE LA MUERTE

Nuevamente hago referencia a la "Autovía de la muerte" al igual que hiciera en el primer número de "POBLE" y ojalá no lo hiciera más porque eso significaría que por fin las autoridades habrían resuelto el problema.

Es difícil entender para un hombre como yo que cada día cruzo esta vía un mínimo de dos veces para ir al trabajo y continuamente estoy viviendo el peligro, como estos organismos se lo toman tan a la "bartola". ¿Es que tiene que haber algún accidente de un mandatario político o personaje importante para que le den solución definitiva? Nos llamamos civilizados y creo que a veces lo disimulamos bien. Parecemos como las tribus salvajes que de tiempo en tiempo han de ofrecer sacrificios para calmar la ira de los dioses; pero aquí no vale cualquier vida. Aquí tiene que ser la de alguien importante.

Entonces sí, se suprimen cruces, se desvían carreteras y lo que sea. La sangre del pobre o del simple ciudadano no sirve.

¿Cuántas vidas se pagaron por las simples bandas que han colocado en el cruce de Sarrià de Dalt? Eso sí, acompañadas de unos carteles intimidadores acerca de la no violación de la velocidad adecuada, y que nadie respeta. Y para esto hubimos de aguantar hasta incomprensión de cierta opinión pública manipulada por algún medio de difusión. Suerte que por una vez encontramos un alcalde al lado del pueblo, un alcalde que no sólo tuvo buenas palabras, sino que hizo cuanto humanamente pudo para comprometer a quien fuera para dar esa solución parcial. Gracias, Sr. Nadal.

De Obras Públicas qué vamos a decir. O hacen lo que pueden y pueden poco; o hacen lo que saben y saben menos que pueden; o hacen lo que quieren y de querer nada. Me guardo la opinión porque mi acusación sería de juzgado de guardia. Han embellecido la autovía adosando carteles que sólo distraen la atención del conductor, porque realmente no se cumplen sus instrucciones, han colocado unas banditas milimétricas y se lavaron las manos. Mientras tanto, otra vida humana ha regado el asfalto de esta maldita vía que sólo sirve intereses ajenos a nosotros. El pasado 2 de octubre una madre de familia vino a sumarse a la ristra de muertes de la carretera. ¿Hasta cuándo? Preguntamos con rabia. ¿Quién será el siguiente? Acaso un trabajador, o un anciano que va al médico, o un niño. ¿Quién?

La respuesta nos la debe dar el Consell o la Generalitat o el Gobierno de U.C.D. Bueno, la respuesta y la solución.

JOSE A. SALMERON



# LA VERGONYA NO TÉ CARA

Quinze dies, deien els rètols instal·lats a cinc llocs diferents de Girona, que durarien les obres que les empreses del gas i dels telèfons portarien a terme a la carretera de Pedret, a partir del primer d'octubre.

De bon començament, semblava que per primera vegada a la història de les reventades de carrer i excavació de rases, dues empreses es posaven d'acord per fer-ho al mateix temps, segurament obligades per l'Ajuntament.

I heus aquí que passaven els dies, s'acostava el 15 d'octubre i la carretera continuava igual. Les obres gairebé paralitzades i tothom fent cua a la carretera general, tardant a vegades quasi una hora per fer quatre quilòmetres.

Va arribar el quinze, i no es va obrir.

L'Alcalde, Sr. Nadal, picava de peus damunt el destroçat asfalt de Pedret, intentant que en un termini màxim de tres dies es tornés a obrir; no es va aconseguir.

Inclús aquells dies semblà que les empreses varen fer veure que treballaven de fosc, per donar sensació de que volien enllestir-ho aviat.

Ben segur que mai s'havia passejat tantes vegades per Pedret el Sr. Nadal, i així, al cap de tres setmanes de tenir la carretera tancada, es va tornar a obrir. La diferència era de que en comptes de fer-ho en quinze dies i bé, es va tardar tres setmanes i malament, molt malament.

Les empreses que han fet les obres estan demostrant que no tenen vergonya. Bé, segurament no n'han tingut mai, perquè el que està passant amb aquestes obres és indignant, perquè no han aguantat ni una setmana en condicions.

Les obres continuen a diferents punts del carrer Pedret, cap a l'Aurora, a l'entrada del carrer Tenerife i a Can Camaret, al costat del Passeig Sant Joan Bosco.

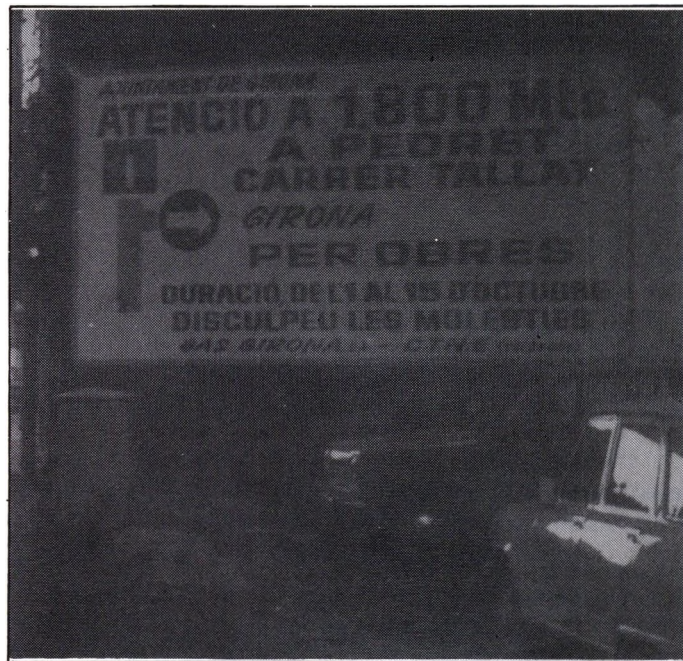
Allà, els del gas no se'n surten i sembla que en comptes de fer una canalització hom diria que hi han instal·lat una plataforma perforadora per cercar gas al subsòl.

Els de telèfons, a l'entrada del carrer del Pont Major, varen aixecar la carretera, reventaren les voreres i deixaren impracticable el carrer dels Tres Reis, enfangant fins a dalt. No s'han preocupat de deixar-ho com estava —que ja estava malament—, sinó que han marxat deixant les tanques, les fustes, la terra i troços de tubs de plàstic negre abandonats, amb forats a les voreres i sense senyalitzar res.

La capa d'asfalt ha cedit dues o tres vegades i el forat comença a ser preocupant.

Segons sembla resulta que és una altra l'empresa que ha de posar les voreres en condicions, però no deu saber que fa quinze dies que ja han acabat les obres.

O si ho sap, com que ningú li dirà res, creu que ja té temps per fer-ho.



Per deixar la carretera de Pedret en un estat tan lamentable, per a mi ja la podien haver deixat tancada. El perill és evident, ja que els sots són considerables, i al ser una rasa la que ha cedit al llarg de la carretera, pels que anem sobre dues rodes és molt difícil mantenir l'equilibri, per poc que oblidis per allà on passes.

Ja fa anys, quan es va obrir la carretera per passar-hi l'aigua potable, el compactat va cedir passats uns dies. Ara ha succeït exactament igual que molts anys endarrera, com si no s'hagués escarmentat amb aquella vegada, ensopegant altra volta amb idèntic mal acabament de les obres.

Recordo el flamant aspecte de la carretera el dia en que es va tornar a obrir a la circulació. Si no hagués estat per la "gravilla", era igual com un quart d'autopista!

Per fi s'havien acabat les cues a la carretera general, que demostraven els centenars de vehicles que passen cada dia pel Pont Major: mai hi havia hagut un embolic de cotxes tan immens al llarg de l'autovia.

I sort que es va obrir abans de Fires. L'embolic hagués estat d'època.

El sospir dels regidors el vàrem sentir des del Pont Major, al treure's del damunt un pes tant gros.

Ara, però, aquests regidors no senten les nostres queixes, per haver quedat una carretera tan desastrosa, amb més sotrac i desnivells que abans, i encara més estreta.

Els rètols indicadors del començament de les obres deien que començarien el 1.er d'octubre, per acabar el 15 d'octubre, sense dir de quin any. Deu ser ben cert, perquè al pas que van, i tractant-se d'unes empreses que han demostrat no tenir vergonya, les obres que s'havien de fer en quinze dies, s'allargaran a quinze mesos.



# CONTRAPUNTS



**INUNDACIÓ.**— Quatre gotes grosses i seguides, feren que els imbornals dels pisos de l'Obra Sindical no servissin per a res.

Ha de tenir el seu mèrit saber construir tan malament!

El que reporta són problemes per a l'Ajuntament d'una cosa que no en té cap culpa i se l'ha de carregar.

Segons sembla, tot el conjunt dels pisos encara no ha estat entregat al Municipi, i aquest no ho té com a rebut.

Mentrestant, els que hi viuen ja no saben a on han d'anar a tocar, i van rebotits d'un costat a l'altre fins qui sap quan.

**RELOTGE.**— Un dels símbols més visibles del Pont Major, a part del Pont de l'Aigua, és l'església i el seu rellotge. Una difunta benefactora va fer possible el canvi de maquinària, però es va oblidar potser de deixar un xic de bossa que donés rendiments i amb els interessos es podria anar pagant la conservació i manteniment del rellotge del campanar

Fa molts dies que són les dues.

Vol dir que el temps no passa?

O potser el rellotge parat ja està cobrant de l'atur?

Ni una cosa, ni l'altra: m'acaben de dir que és el rellotger que diu que sí, però no ve mai.

**AUTOCAR.**— No ens en sortirem pas! Demanant que ens arrangin les voreres una i altra vegada, que hi ha forats a tot arreu, i durant uns dies un autocar de transport escolar ha estat aparcat damunt la vorera, com es pot veure.

No deixa de ser curiós que amb les vegades que hi passa la policia municipal no li hagin posat cap multa.

Per les hores que hi ha estat parat, hom diria que el conductor també era a col·legi amb la mainada.

**PLAGI.**— És el que ens ha fet novament un periodista que llegeix la revista "POBLE" i que no té la decència d'indicar d'on treu l'informació quan aquesta procedeix de la nostra revista. En el número dos, del març passat, ens en feiem ressó. Ara el mateix informador i el mateix diari barceloní hi tornen, a partir de l'article del darrer número titolat "Un carril per a bicicletes".

És demanar molt dir que s'ha tret de la revista "POBLE" en comptes de convertir-ho en "una carta de un vecino de Puente Mayor"?



perruqueria  
**ANGELA**

àngela blàzquez i boya



plaça tomàs borau, n.º 4 baixos - telèfon 21 84 08 - pont major - girona



---

# **comercial** **PUJOL**

**\*PRODUCTES de NETEJA**

**\*PINTURES MARINES**

i per a **DECORACIÓ**

**\*ESPECIALITAT en**

**PINTURES ANTIÒXID**

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n°7  
SARRIA DE TER



# AUTOSERVEI MASSGU



Passeig S. Joan Bosco s/n.  
Telefon 21 57 72  
PONT MAJOR



## FUTBOL. EL PONTENC AIXECA EL CAP

Els darrers resultats aconseguits pel Club Esportiu Pontenc han fet tornar el somriure a les fins ara adustes cares dels directius, preocupats com els aficionats, de passar massa diumenges arrossegant negatius. Ara els jugadors surten al camp a donar-ho tot, sense reserves, tot demostrant una bona preparació física. Al camp, saben a on han de situar-se i tot plegat fa que els socis gaudeixin d'un bon espectacle.

I tan cert és això, que el diumenge passat, dia 9 de novembre, enmig d'una persistent pluja i d'un camp embassat, a on era impossible aguantar-se dempeus, el públic va animar, va cridar i va recolzar a l'equip, aplaudint les jugades i lloant l'entrega dels jugadors.

Ja era hora! I és que això havia de ser així, com deiem a l'escrit del darrer número de la revista: És necessari que tothom compleixi, cadascú en l'apartat que li correspon i d'aquesta manera les coses aniran sobre rodes.

De moment onze partits, onze punts. Els positius han començat a Castellfollit!

Canviant de tema, però seguint amb futbol, hem d'informar que mentre s'aprojava a l'Ajuntament i sortia als diaris que es faria un camp nou de trinca, els equips del Pontenc es quedaven sense poder fer l'habitual entrenament per manca de llum.

El vell Diesel Matacàs, darrer supervivent de la guerra de Cuba, va dir fava, morint amb les botes posades, és a dir, treballant, fent voltar la dinamo per alimentar els focus del camp de futbol. Realment es presentava de sobte un greu problema, ja que no hi ha manera de desencallar d'una vegada el problema de la llum. S'ha d'esperar —encara més, després de dos anys?— a què es porti a cap el projecte ja aprovat, trobar els diners, posar mans a la feina... Temps, anar passant temps, i amb els vestidors a punt d'enrunar-se.

Per sort, unes persones han fet possible amb llur desinteressada col.laboració, que els entrenaments s'han pogut continuar fent, al haver facilitat un grup motor que tenien, posant-lo a disposició del Pontenc, per sortir momentàniament del pas... que sembla serà tota la temporada.

Senyors, de part del C.E. Pontenc, directiva i jugadors, estan molt agraïts del seu magnífic gest.

## CLUB PETANCA PONT MAJOR

El diumenge, dia 26 d'octubre, començava a rutllar un nou Club al barri del Pont Major.

Després de moltes gestions, trucades, pèrdues d'hores de treball, i després de molts esforços, es feia realitat una idea que ja havia sorgit al projectar la zona verda del costat de les escoles i el camp de futbol petit.

Va haver-hi una gran concentració de clubs de la província i estaven en joc més de trenta trofeus.

La trobada va tenir lloc al camp de futbol petit, i allí es dugueren a terme les partides entre les diferents tripletes.

L'èxit de la jornada inaugural fou complet i va ser molta la gent que hi va concórrer, uns participant-hi i altres fent d'espectadors.

Ara, després d'aquest brillant començament, s'ha d'anar per fer unes pistes de petanca, que no suposen cap problema ni cap gran inversió, doncs d'espai ja n'hi ha. En Joaquim Arroyo, ànima del club, i els altres col.laboradors, ja ho aconseguiran.





# HANDBOL: Una nova temporada en marxa

Ens trobem en ple inici d'una nova temporada, la 1980-81. Sense voler desmerèixer els altres equips del Club, al parlar d'handbol la gent sempre ho associa amb el 1.er equip, i ara en parlarem.

Com ja sabeu, aquest any l'equip ha sofert molts canvis i presenta un equip totalment renovat, on hi ha molta joventut i hi manca experiència.

Per molta gent el futur al Nacional és molt important, per altres es farà un bon paper i salvarem la papareta força bé, altres... Bé! deixem-nos del que pugui dir i pensar la gent i parlem amb la persona que pot ser la més adequada, ja que és el responsable tècnic de l'equip, i ell més que ningú sap fins allà on es pot arribar, quines limitacions hi ha, doncs coneix molt bé a cadascun dels jugadors de l'equip... L'Emilín.

— **Emilín, a la pre-temporada què pensaves?**

— Bàsicament, en les moltes dificultats que hi ha per obtenir aquesta categoria i lo fàcil que és deixar-la.

— **Com has trobat l'equip; després del problema sorgit a finals de la temporada passada?**

— L'he trobat amb jugadors de diferents categories i equips del Club i naturalment amb la problemàtica d'escollir, conjuntar i confiar en les seves possibilitats.

— **Havent vist el teu estat d'ànim a la pre-temporada, actualment com et trobes?**

— A nivell de "família sarrianenca d'handbol" trist, pels fets passats. Fent referència al treball portat per tots els jugadors sèniors, crec que m'ajuden per aconseguir el millor resultat possible.

— **Quines possibilitats té aquest equip?**

— Al ser un equip molt jove, l'esperança d'anar millorant és certa; en aquest moment, però, només es pot lluitar per aguantar la categoria.

— **A la lliga Nacional ja ets un gat vell, coneixes molt bé els equips. Com veus aquesta temporada?**

— Conec el joc d'algun equip; la majoria d'equips de Barcelona i algun dels altres, s'han reforçat molt amb gent important i que té experiència a la Divisió d'Honor. Per tant la nostra tasca no pot ésser més que d'aprenentatge i de cimentació del nou equip.

— **L'equip de Nacional no és autònom, no té una gent determinada i prou; quin tipus de relació hi ha amb l'equip sènior de Provincial?**

— Intentem perfeccionar el seu nivell de joc a fi d'obtenir el màxim de jugadors possible per a passar a l'equip de Nacional. L'equip Provincial té un dia d'entrenament conjunt amb el Nacional, i també els jugadors amb més possibilitats entrenen els altres dies conjuntament. Prova d'això, és que a la segona jornada de Lliga (contra el Ripollet) dos nois s'han incorporat a l'equip titular i el resultat és francament satisfactori.

Personalment crec que n'hi ha cinc o sis que poden alternar les dues categories, ja que s'esforçen per elevar el seu nivell de joc.

— **Com es presenta aquesta nova temporada, fent referència a totes les categories?**

— Carregadíssima d'activitats, penseu que a més dels entrenaments que es fan cada dia, cada cap de setmana juguen 10 equips del Club (2 alevins, 2 infantils, 2 cadets, 2 juvenils i 2 sèniors), i tots ells a llocs diferents.

Esperem que hi hagi més col·laboració d'entre els jugadors actuals i passats, per entrenar o aconsellar als esportistes que comencen.

— **Deixem a part els equips, i parlem de la gent de Sarrià. Generalment, quan la cosa va bé és molt explosiva i respon apoteòsicament; Emilín, com és la gent de Sarrià? Sap reaccionar quan l'equip no funciona?**

— Deixant de costat les postures extremistes i partidistes, que només busquen l'interès individual, hi ha gent a Sarrià que valora el treball diari i desinteressat de molts jugadors i tècnics (malgrat les moltes fallences que podem tenir) i dóna suport a l'equip quan està necessitat d'ànims.

Demana als aficionats, sobretot durant aquest any d'incorporacions a nivell nacional, que ara més que mai donin suport als que juguen, ja que al ser la majoria novells, poden tenir alts i baixos, motivats per la seva inexperiència; però esteu segurs que hi posen tot el que poden per fer-ho bé..., i per a més mostra passeu qualsevol dia per les pistes de Sarrià.

L'Emilín sens dubte ha viscut amb molta intensitat tota l'evolució de l'handbol a Sarrià, ha vist la formació i el desenvolupament del seu primer Club, el N.S. Montserrat, i com no, ha vist la formació de la Unió Esportiva Sarrià i treballa per aquest nou Club.

— **Com veus a la Unió Esportiva Sarrià?**

— Com entitat ha crescut i per tant ha augmentat les activitats, els problemes i les dificultats.

Crec —que potser s'hauria de reorganitzar la directiva i desglosar-la, per potenciar aspectes importants, com: Instal·lacions, esports, expansió i futur, associats, etc.— aconseguint més membres per formar juntes autonòmiques que plantegin problemes i alternatives envers el desenvolupament de la Unió Esportiva Sarrià.

— **Emilín, optimista?**

— Encara que no ho sembli m'estic animant; ja que cada jorn que passa descobreixo noves facetes en els que juguen i en altres que no han pogut evidenciar grans possibilitats, amparades amb serietat i formalitat.

Ja per acabar i encara que l'Emilín no sigui gaire amic d'avançar pronòstics, **ens salvarem o no?**

I així de clar ens ha contestat: "per salvar-nos cal lluitar".

Esperem-ho així, de moment hem començat bé. El temps ens donarà la resposta.

NARCÍS CASASSA i FONT.





---

---

# ESPORTS

## *Unió esportiva Sarrià*

---

---

### **Coneixi París...** amb la **UNIO ESPORTIVA SARRIA**

---

Sortida de Sarrià el dia 1 de gener de 1981, a les 8 del matí.  
Arribada a París sobre les 6 de la tarda del mateix dia.  
Col·locació a l'Hotel i sortida lliure.

#### **DIA 2:**

Durant el matí, visita a Versalles. A la tarda visita a la Torre Eiffel i a les 6 partit de Basquetbol SARRIÀ-SANT MAUR.  
A la nit visita al París il·luminat.

#### **DIA 3:**

Matí i tarda visita al Sacre Coeur i als grans magatzems per si algú vol fer compres.  
A les 6, Basquetbol.

#### **DIA 4:**

Matí, passejada en vaixell pel Seine i acomiadament de l'equip de SANT-MAUR.  
Sortida de París a les 3 de la tarda.

PREU per persona: 10.000 ptes.

---

#### **NOTES:**

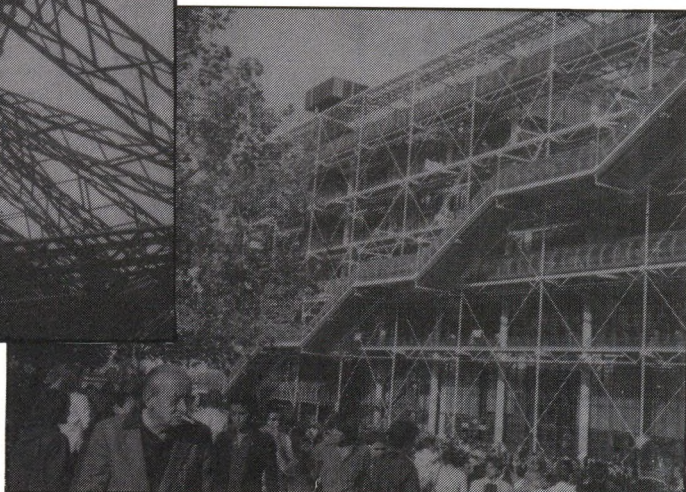
---

En aquest preu hi està inclòit: Viatge a París anada i tornada. Hotel dormir i esmorzar. Excursions a Versalles, París de dia i París il·luminat.

No hi està inclòit: L'entrada a Versalles, Museus, Torre Eiffel, espectacles, dinar i sopar.

---

**Inscripcions:** Bar Pista Sarrià de Dalt, Pavelló Esportiu Sarrià I, Sr. Narcís Romans i membres de la Junta.



## comentaris a la grada

### LA GENT DE LA GRADA ES TORNA A AIXECAR

Senyors! La grada del pavelló ha tornat a estar dreta, per aplaudir les jugades del Sarrià. La temporada ha començat a casa amb el Ripollet i la gent, una vegada més, no va fallar i va tornar sentir seu l'equip d'handbol, i ho va demostrar aplaudint i va tornar a ésser el vuitè jugador de l'equip.

I és que no hem perdut una generació, sinó que n'hem guanyat una de jove amb ganes de treballar.

I el tercer partit al camp del Gavà també es va guanyar; moltes apostes perdudes i unes quantes guanyades per els qui tenien fe en l'equip, i les il·lusions dels qui volien veure el Sarrià a Provincial es van desfigurant.

La UNIÓ ESPORTIVA SARRIÀ ha aconseguit el que moltes associacions i grups no han pogut, i és fer poble. Perquè a fi de comptes la gent no busca grans estructures; no busca paraules, perquè comença a veure que estem sotmesos a un món de polítiques i en un joc de paraules, i veu que les paraules la major part de les vegades no porten a fets, i ha tornat a recordar allò que és seu, el club. Un club que només dóna esport; no promet, sinó que dóna unes activitats, unes activitats que comencen pels nanos de 7 anys i acaben amb els grans.

I és que a Sarrià som diferents, i som diferents perquè la gent que la integra és diferent; gent que viu de veritat l'handbol.

I és que quan el dilluns, dimarts i dimecres al Bar de Sarrià molta gent es reuneix per discutir el partit del diumenge, i el divendres i el dissabte ja es parla del que vé, això, amic meu, vol dir que a Sarrià passa quelcom.

Perquè ningú podrà dir que el Sarrià viu d'il·lusions passades, perquè les il·lusions del Sarrià es fan cada diumenge i aquestes il·lusions estan presents.

# NOTICIES de la Unió Esportiva Sarrià

\* Ja està decidida l'anada de dos equips del Club a París (un de sèniors i un de juvenils). De l'1 al 4 de gener. Per cap d'any a París. Tots els interessats podeu demanar informació a la U.E.S.

\* A partir del 8 de novembre s'han iniciat les competicions d'alevins, infantils i cadets. Cada dissabte hi haurà partits, o bé al Pavelló o bé a la Pista de Sarrià de Dalt. Tots els partits començaran a partir de les 4 de la tarda.

\* Patinadores del Club han participat als Campionats d'Espanya Infantil de Patinatge Artístic, que s'han celebrat al Pavelló Municipal d'Esports de Lloret de Mar, del 31 d'Octubre al 2 de novembre.

\* El tenis pista; proba d'això són els seus continuats Campionats i el que la pista de joc gairebé és plena sempre. Ara s'ha encetat el Torneig Social d'aquest any, amb la participació de 19 jugadors.

\* Els de muntanya van fent camí, i les seves sortides que van fent periòdicament són una bona font per a conèixer la nostra terra i al ensem per fer esport.

Tothom qui tingui ganes de participar-hi s'hauria de posar en contacte amb els encarregats de la secció.

\* Els de gimnàstica no paren. Cada dimarts i dijous fan esport, tot seguint els consells d'en Fèlix.

\* De Natació no en diguem res, ja que es troben en atur forçós.

\* Amb motiu del XXV.è Aniversari de l'Handbol a Sarrià, es va organitzar un concurs de cartells i també es va dir que tots aquells que tinguessin fotografies velles, inèdites, seria interessant que les portessin per així

poder muntar una exposició fotogràfica.

Pel que fa als cartells, de moment només n'hi ha un. Encara hi sou a temps, els plaç s'acaba el 20 de desembre.

Ja tenim loteria. Els nostres números són:

5.011

55.746

Quantes coses farem si ens toques el "gordo".... Millor no somniar!

Cal comunicar-vos que les oficines del club estan obertes cada dimarts i dijous. Els horaris de secretaria són els següents:

Dimarts: De 6'30 a 8'30.

Dijous: De 6 a 8.

Us recordem que l'adreça de les oficines és:  
Carrer Major de Sarrià, n.º 59, 2.º, 1.ª

Vul morir,  
morir o sortir  
d'aquí;  
sortir,  
ésser lliure  
i no esperar  
el pas del temps,  
dels dies  
i dels mesos.  
Vull sortir,  
deixar d'estar reclus,  
en aquest lloc,  
sense res a fer.  
Un tan sols  
pot escoltar  
les xerrades dels companys  
de cel·la;  
un solsament  
pot escoltar,  
proeses realitzades,  
per aquests  
que em rodejen.  
I vull,  
desitjo sortir,  
perquè sóc innocent,  
i crido,  
i els hi dic  
a tots  
que sóc innocent,  
però tots se me'n riuen  
de les meves paraules.

MONTSE



# LA BÚSTIA DE POBLE

## CARTA OBERTA

Els veïns del Pla de La Rasa, reunits en Assemblea, decidim fer i subscriure el següent manifest:

Des de la Comissió de La Rasa de l'Associació de Veïns de Sarrià de Ter, hi ha hagut darrerament una opinió constructiva envers l'abandó que sofreix el sector de La Rasa. Però sembla arribat el moment de reaccionar i mostrar la nostra inquietud per la manca de serveis en què ens trobem.

Amb la sana intenció de viure com a persones dignes, en un barri de difícil habitabilitat, demanem:

1.— Que es compleixin els plaços previstos —donats per escrit pel Consell Municipal— respecte al projecte d'enquitrinat i arranjament del carrer i sector La Rasa. Així com en la redacció del Pla Parcial específic, en el seguiment del Pla General en revisió.

2) Aquest primer projecte significa l'inici d'uns serveis de neteja i recollida d'escombreries eficients i efectius, millorant l'aspecte de l'entorn, amb la col·locació de papereres incluit.

3.— Estem disposats a donar els passos necessaris per a qualsevol solució que signifiqui disminuir el perill que per tots nosaltres representa l'autovia N-II —"barrera inextricable"— a la vegada que esperem veure-la aviat convertida en via lenta, amb la regulació semafòrica en estudi. Tanmateix EXIGIM UN PAS DE PEATONS, per tal d'evitar allò que tots ens temem...

4.— Degut a les singulars característiques del nostre barri, difícilment comunicat, esperem veure ben aviat el nou accés per la carretera de Banyoles i els indicadors que assenyalin per on s'entra o surt a aquest sector.

Per tot això i abans de passar a prendre mesures de força, confiem en veure solucions pràctiques i coherents en uns plaços curts i raonables.

LA COMISSIÓ DE LA RASA DE L'A.V. DE SARRIÀ DE TER, I ELS VEÏNS SOTASIGNANTS.

Sarrià de Ter - 14 de novembre del 1980.

## Sarrià sí?... Sarrià no?

Amb els trastos al carrer!

Des de les perspectives donades a la Revista per l'autor de les mateixes, jo crec que no serveixen més que per portar confusió als sarrianencs que les llegeixen. De la mateixa manera me la va produir a mi al expressar-se en una reunió sobre el tema un fundador també de l'A de V. actualment en el Consell, dient que era cosa de pensar-ho molt abans de decidir el que convenia fer per a Sarrià.

Jo havia cregut sempre i crec que ells abans també, que això era més simple. Ens havien tret la sobirania de Sarrià i el dia que

es fes justícia ens l'havien de tornar sense més... ni referèndums, ni comptar calés...

Penso que els qui no són tan simplistes les seves raons tindran, i tal vegada vàlides. Doncs, sí senyors, estudeu-vos-ho bé els qui així dubteu, i digueu-ho clarament al tocar el tema.

Tots els que abans vareu lluitar per a conservar la independència de Sarrià estàveu equivocats.

També ho estàvem nosaltres al creure que no una, sinó la principal tasca de l'Associació de Veïns era mantenir l'esperit independentista del poble fins arribar a que fos Sarrià del tot.

Al no ser de Capital quedarem subdesenvolupats, perquè no tindrem bombers, ni municipals, ni escombriaires etc.. com els hi manquen per exemple als nostres veïns de Riudellots de la Creu, Sant Julià de Ramis o Palol de Rebaridat.

Ja sé que correm el perill que si els gironins se n'adonen que els estem explotant i una vegada arribada l'hora de les autonomies municipals de Salt i de Sarrià ens diguin: Que Déu vos ampari!

Que no són cap ganga com es pensaven els de l'antic Ajuntament

MIQUEL RESPLANDIS

## QUAN... LA INCULTURA I EL FANATISME PODEN MÉS QUE LA RAÓ

(Contestació a l'article "Quan... l'ambició pot més que l'esperit sarrianenc", del Sr. Ribera).

No era la nostra intenció tornar a parlar d'aquest tema. Ens semblava que ja havia quedat prou clara i explicada la nostra actitud. Però declaracions gratuïtes que pretenen manipular l'opinió pública, falsedats provades i unes quantes imprecisions, ens obliguen a agafar de nou la ploma i acollir-nos al dret democràtic de la rèplica.

1.— Diu el Sr. Ribera: "NINGÚ S'EXPLICA ELS MOTIUS DE LA SEVA MARXA".

— Nosaltres no hem marxat, se'ns ha fet fora. Tú ho has de saber bé, trempat, perquè eres present quan la Junta va acceptar la nostra proposta de fer un equip provincial a Sarrià tot ensenyant a noves generacions de jugadors.

Després va venir el Sr. Mir, que sense donar explicacions ens va tirar al carrer diguent-nos que ens busquéssim un nou equip. Inclús va rebutjar la nostra proposta d'una convocatòria de Junta per a parlar de tan greu tema.

2.— Segueix dient: "SÓN COM AQUELLES PERSONES QUE FAN UNA CASA I QUAN ESTAN AL SOSTRE S'ELS HI ACABEN LES ENERGIES I LA DEIXEN".

— Les energies físiques es poden acabar, però en la vida de les persones hi ha moltes altres energies: són les que volem cremar

per ésser útils, però no ens han deixat. Els "directors de l'obra" no ens deixen, si no és com ells ho volen.

3.— Manifesta: "NO M'HO ACABO DE CREURE; HOMES QUE HAN DEFENSAT ELS COLORS DEL SARRIÀ, ARA JUGUEN EN CONTRA".

— Mai hem jugat ni jugarem en contra. Simplement som persones i no volem ésser manipulats per l'actual Junta.

4.— Diu: "SEMBLA ESTRANY QUE LA FALTA DE COMUNICACIÓ ENTRE DUES PERSONES PORTI A POSTURES TAN EXTREMES".

— Tingues en compte, maco, que si parles de diàleg entre dues persones, vols dir entre Junta i jugadors. Has tingut tu algun diàleg amb nosaltres? Tu eres davant nostre a la reunió que es va fer amb la Junta. Per què no vares obrir la boca per afavorir el diàleg? Nosaltres sí varem parlar, no ho recordes?

5.— Segueix: "LA FALTA DE COMPRENSIÓ, LES POQUES GANES DE CERCAR SOLUCIONS RAONABLES I NO SOLUCIONS EGOISTES, PER POSAR-SE AL CIM DELS ALTRES COM SEMPRE HAN ESTAT".

— Abans de començar l'estiu varem fer una proposta per jugar a Sarrià. Ningú va entendre que hi hagués una solució egoista, doncs es comprenien molt bé les nostres causes, sobre tot les de tipus familiar. Fins i tot hi hagué un jugador —en Jaume Casadevall— que es va oferir a l'Emili en el sentit de que si fos necessari també jugaria per tal de defensar la categoria del primer equip. Això el poble i l'actual Junta ho tenen de saber, com també ho tindries de saber tu, manyac, o bé és que no t'en assabentes del que passa o es diu a nivell de Junta? Creus que això és una postura poc raonable? Sincerament no entem la teva capacitat de comprensió. Estigues segur, i això ja ho varem dir anteriorment, que tots, en un moment donat, haguéssim fet el possible per evitar cap mal pas al primer equip.

Però aquest apartat té una segona part molt estranya: això de que "sempre hem estat al cim dels altres" o bé t'ho treus de sota el barret o bé és una calúmnia, doncs no trobaràs mai ningú que estigui o hagi estat sota nostre. Si vols afirmar coses d'aquest tipus procura que siguin concretes i no divagacions que se't poden rebutjar fàcilment.

6.— Pregunta: Però qui és que està darrera d'aquests fets?

— Darrera de tot això hi ha l'Handbol, hi ha la llibertat de decisió i de practicar l'esport. Cercar altres significacions i motivacions que no siguin aquestes, són ganes de imitar el joc dels polítics i les seves especulacions. La gent que ens coneix, que ens ha seguit i segueix la nostra trajectòria sap que no hi ha ni hi haurà altra cosa que l'esport. Si no ho creus així, diguem què hi guanyem a part de jugar? Ho saps tu? Crec que en realitat no saps res! Tu mateix t'hauries de plantejar aquesta pregunta. Qui hi ha darrera el teu escrit? Que pretenen? Per què et deixes manipular tan fàcilment? El que per a nosaltres són evidències no ho poden ésser per a tu ja que ens desconeixes

totalment.

— Resumeix: "CREC QUE EREN PERSONES QUE MEREIXIEN SORTIR PER LA PORTA GRAN I S'HAN ESTIMAT MÉS SALTAR LA TANCA"

— Nosaltres no tenim necessitat de sortir per una o altra porta. No volem sortir d'enlloc. Ens han fet sortir. Em sembla que estant dins la Junta podries saber les paraules textuais que va dir el Sr. Mir davant de tots. I tot això no és una invenció nostra doncs alguns socis de la U.E.S. que hi eren presents, podrien testimoniar-ho. Tot això no t'ho plantejes, o és que fas el joc als qui manen?

8.— El Sr. Ribera titula: "L'AMBICIÓ PRÒPIA HA POGUT MÉS QUE L'ESPERIT SARRIANENC".

— A quina ambició et refereixes? La pràctica de l'esport pur no té més ambició que el desenvolupament d'unes facultats físiques i mentals. En quant a l'esperit sarrianenc nosaltres no el podem tenir mai en contra com tampoc podem tenir res contra la U.E.S. Ara bé, Sarrià no és la U.E.S. i la U.E.S. no és la Junta. (Potser cal recordar que la majoria d'aquestes persones ha arribat a la Junta quan l'equip estava estabilitzat a 1.ª Divisió).

9.— Sentència: "EL HANDBOL A SARRIÀ HA PASSAT PER UN MAL MOMENT QUE CAL OBLIDAR. CAL COMENÇAR A TREBALLAR AMB LES NOVES GENERACIONS.

— Vols dir que a les noves generacions les tindreu que mentalitzar per a què segueixin cegament les directrius d'una Junta d'un "senyor"? Això ja ho varen provar amb les joventuts hitlerianes. Vols

començar a manipular els petits per inculcar les teves o les seves idees? Em sembla que ja n'hi ha prou de fanatisme pel món.

10.— S'enrotlla: "QUE SÀPIGUEN ENSENYAR LES MATEMÀTIQUES I LA LITERATURA MÉS BÉ QUE L'HANDBOL".

— Una cosa sí que l'hem après: als nostres alumnes els hi ensenyarem que la calúmnia és l'arma dels covards. S'amaguen darrera unes paraules i no s'atreveixen a donar la cara. Nosaltres ensenyem sinceritat. D'altra banda tu no ets qui per ficar-te amb la nostra professionalitat. Procura tu ensenyar el que sàpigues. Nosaltres portem molts anys fent-ho.

11.— Profetitza: QUE DEFENSIN TAN BÉ ELS COLORS DEL GIRONA COM HO HAN FET AMB ELS DE SARRIÀ, ENCARA QUE DE TOTES MANERES DEFENSARAN ELS SEUS PROPIS"

— Quins interessos propis hem defensat? Són interessos deixar la família, gastar diners, posar el cotxe propi en servei del club?...

Parla amb la gent que sigui honesta i que et diguin quins interessos hem defensat. No comprenc com pots dir això, si des del Sr. Mir fins al darrer socis saben que mai hem guanyat res.

12.— El Sr. Ribera plora: "AMB ELLS S'EN VA LA MEVA IL·LUSIÓ".

— Tens una il·lusió molt fràgil, nano. Et cal madurar la personalitat i actuar amb criteri propi. Si ho fas així, potser tindràs il·lusió en canviar les coses a nivell de Directiva, això sí seria posar l'il·lusió en una bona tasca.

Finalment volem recordar a tu i a tots els que hi pugui haver darrera teu, que ja varem oferir aclarir les coses en un debat públic; si no hi havia res per amagar, per què no es va acceptar?

Si ets conseqüent amb el diàleg, amic Ribera, proposa a la Junta de la que ets portantveu, que faci el debat. Només així es logrà informar al poble d'una vegada per totes amb la veritat i que torni a bufar el vent de la reconciliació, perquè per ara, el que heu fet és calumniar. I és denigrant que tot una senyora Junta es justifiqui amb la calúmnia.

ELS JUGADORS D'HANDBOL EXPULSATS DE LA U.E.S.

La redacció de la revista "POBLE", en números propers no publicarà les cartes que no vinguin signades i amb el n.º del D.N.I. Es publicaran només les cartes que no depassin més d'un foli en llur extensió.

Altres treballs que es vulguin publicar a la revista, s'haurà de concertar amb Redacció la seva publicació. Us preguem breu-tat en els treballs i aconsellem la presentació dels mateixos mecanografiats. Gràcies.

LA REDACCIO



Banca Catalana  
creu que qui ha treballat  
tota una vida  
mereix més rendiment  
dels seus estalvis.

3ª EDAT



BANCA CATALANA



heu provat els "pinxos" i les "hamburgueses"?  
són de l'ho milloret

# **Alimentació Nadal**

## **CA"LA LLUCIETA"**

I ara que vé Nadal, els turrons més bons  
i a millor preu.



C/. MAJOR 111

TÈL. 20 73 60

SARRIÀ DE TER - GIRONA



**"la Caixa"  
Cada dia  
més  
a prop.**

**Més de 600  
oficines unides  
per teleprocés  
al vostre servei.**



**CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"**

